

พระมหิตลัญ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๘

นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร (นกเจ้าฟ้า หรือ นกตาทอง)

ชื่อสามัญ : White-eyed River Martin ชื่อวิทยาศาสตร์ :
Pseudochelidon sirintarae เป็นนกในวงศ์ Hirundinidae
อันดับ Passeriformes จำแนกอยู่ร่วมสกุลเดียวกับ
นกนางแอ่นเทียมคองโก นกเจ้าฟ้ามีขนาดวัดจากปลายจะงอย
ปากถึงโคนหางยาวประมาณ ๑๕ เซนติเมตร จัดเป็น
นกนางแอ่นขนาดใหญ่ มีลักษณะเด่น คือ บริเวณหน้าผาก
มีขนสีดำคล้ายกำมะหยี่ ขอบตาขาว ตาและม่านตาสีขาว
มีสีชมพูเรื่อๆ ในม่านตา แข็งและขาวชมพู บริเวณสะโพก
สีขาว ขนหางสั้นมนกลม ขนหางคู่กลางมีแกนยื่นออกมา
คล้ายหางบ่วงเห็นชัดเจน และขนบริเวณใต้คอ เป็นสีน้ำตาล
อมดำ จากลักษณะที่มีวงสีขาวรอบตาทำให้ดูคล้ายตาโปน
ทอง ชาวบ้านจึงเรียกว่า นกตาทอง มีถิ่นที่อยู่เฉพาะใน
บริเวณบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์เท่านั้น จัดเป็น
นกเฉพาะถิ่น ๑ ใน ๒ ชนิดของไทย และเป็นสัตว์ป่าสงวน
ชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ห้ามค้าโดยเด็ดขาด ตามพระราชบัญญัติ
สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พุทธศักราช ๒๕๓๕

พระมิ่งขวัญ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๘
กระทรวงศึกษาธิการ

พระมิ่งขวัญ

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗

จำนวนพิมพ์ ๕๕๐,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-269-5334

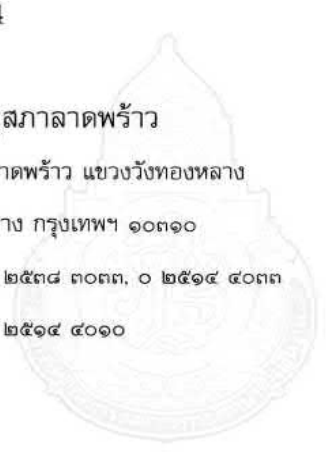
พิมพ์ที่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๓๘ ๓๐๓๓, ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๓๓

โทรสาร : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐

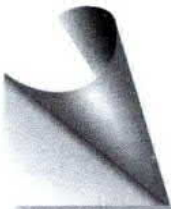

“ทุกคนจะเป็นนักเรียน จะเป็นนักศึกษา
จะเป็นครูในสถาบันใดก็ตาม ตลอดจนประชาชน
ทั่วไปก็ต้องสำนึกถึงข้อนี้ ซึ่งสำคัญ คือคนไทย
ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด มีศาสนาใด มีอาชีพใด
ย่อมต้องช่วยซึ่งกันและกัน ช่วยกันอุ้มชูชาติ
บ้านเมือง คือส่วนรวมให้อยู่ได้”

พระบรมราโชวาท

พระราชทานแก่นักเรียน นักศึกษา ครู และอาจารย์ในโอกาสเข้าเฝ้าฯ
วันเสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๖

วรมัฒนา

ดร. อนุสรณ์

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๘

วันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาติ คือวันเด็กแห่งชาติ ที่ผู้ใหญ่คือคณะรัฐมนตรีประกาศยอมรับความสำคัญของเด็ก ด้วยการให้จัดเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปีในวันเสาร์ที่สองของเดือนมกราคม

การเห็นความสำคัญของเด็กนั้นเป็นความถูกต้อง เพราะเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่งจริงๆ ต่อความเป็นชาติ ไม่เพียงเฉพาะของไทยเท่านั้น แต่ของทุกชาติ ดังนั้นการเห็นความสำคัญของเด็กและปฏิบัติให้สมควร จึงควรได้รับความสนใจอย่างแท้จริง และอย่างถูกต้อง จากทุกผู้ทุกฝ่าย ไม่เพียงให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลหรือของบ้านเมืองเท่านั้น แต่ต้องยอมรับว่ารัฐบาลหรือบ้านเมืองเป็นกำลังสำคัญที่สุด สามารถจะช่วยให้เด็กให้เป็นไปด้วยดีได้เป็นอันมาก โดยมีญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ของเด็กเป็นกำลังที่สุดส่วนหนึ่ง ชาติไม่ได้

นักปราชญ์คนสำคัญทางประวัติศาสตร์เคยกล่าวไว้ว่า การกระทำ ความผิดพลาดบางอย่างของบรรพบุรุษ ย่อมให้อภัยได้ แต่ความผิดพลาดอันเกิดจากการที่ไม่ริบเร่งบ่มเพาะผู้รับช่วงให้กับเยาวชนผู้มีอายุยังน้อยนั้น คือการกระทำ ความผิดพลาดทางประวัติศาสตร์ ซึ่งไม่สามารถให้อภัยได้ ฉะนั้น คณะครูอาจารย์ ที่มีหน้าที่อบรมบ่มเพาะ สั่งสอน ปร่าสอน ให้ลูกหลานที่เป็นอนาคตของชาติ คงไม่ละเลยภาระหน้าที่อันสำคัญนี้

ผู้ใหญ่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตของชาติจะเป็นเช่นนั้น โดยมีเด็กในปัจจุบันนั่นเองเป็นผู้สืบสาน เด็กในปัจจุบันที่จะเป็นอนาคตของชาติ หรือเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ก็คือเป็นผู้ที่รับสิ่งที่พบเห็นเป็นการพูดการทำของผู้ใหญ่ไว้เป็นแบบอย่าง คิดตามพูดตามทำตามตั้งแต่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คือเป็นอนาคตของชาตินั่นเอง.

ขออำนวยพร

คำขวัญ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘

เด็ก รมว.มหาดไทย

รมว.มหาดไทย

รมว.มหาดไทย

ภักดี

ภักดี

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำขวัญ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘

เด็กทุกคน มั่นใจ เปิดโลกใหม่แห่งการเรียนรู้

(นายอดิศัย ไพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำขวัญ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘

เด็กไทยต้องทันสมัย ทั้งความรู้และความคิด
มีจิตใฝ่คุณธรรม ทำประโยชน์เพื่อสังคม

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สาร

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี ๒๕๔๘
วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๘

เนื่องในโอกาส “วันเด็กแห่งชาติ” ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ ที่เวียนมาบรรจบครบรอบอีกวาระหนึ่ง ในวันเสาร์ที่ ๘ มกราคม ศกนี้ ในนามของรัฐบาลและผู้ใหญ่ในบ้านเมือง ผมขอส่งความระลึกถึงและความปรารถนาดีมายังเด็กๆ ที่น่ารักทุกคน

วันเด็กแห่งชาติเป็นวาระสำคัญที่จะกระตุ้นเตือนให้ผู้ใหญ่ทุกคนได้พิจารณาว่ายังมีเรื่องใดที่ต้องเร่งลงมือทำเพื่อเด็กและเยาวชนของชาติ โดยเฉพาะการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในเรื่องความรู้ความสามารถของเด็กและเยาวชนไทยสู่ความเป็นสากล รวมทั้งการทุ่มเทความรักความเอาใจใส่ทำให้เด็กเติบโตได้อย่างมีความสุข มีสติปัญญาเฉียบแหลมและมีพลานามัยสมบูรณ์ สังคมไทยต้องไม่มองข้ามหรือละเลยเด็กๆ ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญของประเทศ เพราะการพัฒนาสังคมต้องขับเคลื่อนไปพร้อมๆ กันและสอดรับกันในทุกๆ มิติ สังคมไทยต้องถือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

สังคมไทยมีค่าเปรียบเปรยความรักความผูกพันที่ผู้ใหญ่มีต่อเด็กว่า “รักดังแก้วตาดวงใจ” ซึ่งไม่ได้หมายถึงความรักที่มีมากที่สุดเท่านั้น แต่ต้องอยู่ในการรอบด้วยการอบรม สั่งสอน เลี้ยงดู ฟูมฟัก ทะนุถนอมให้เด็กๆ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อันเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบสูงสุดของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันสร้างสรรค์ เจียระไน และพัฒนาเด็กๆ ไทยสู่ความเป็นเลิศ มีความพร้อมที่จะสืบทอดการพัฒนาประเทศไปสู่ความรุ่งเรืองไพบูลย์ต่อไปด้วย

สำหรับเด็กๆ นั้น ทุกคนจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ทุกคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมด้วยการพัฒนาตนเองตลอดเวลาให้เป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักเสียสละ อดทน รู้จักต่อสู้ และใฝ่รู้ใฝ่เรียน จะทำให้เราเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม จะทำให้เรามีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ที่วิจิตรพิสดารล้ำลึก และทำให้เกิดความก้าวหน้าทางอารยธรรมต่างๆ สืบต่อไป ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เด็กๆ เข้าถึงความรู้คือการอ่าน ยิ่งอ่านมาก เรียนมาก ก็ยังมีข้อมูลมากพอที่จะประมวลเป็นองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำมาบูรณาการและนำไปต่อยอดสู่ความก้าวหน้าต่อไป วันเด็กแห่งชาติปีนี้ผมได้ให้คำขวัญว่า “เด็กรุ่นใหม่ต้องขยันอ่าน ขยันเรียน กล้าคิด กล้าพูด” เพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้และหมั่นแสวงหาความรู้ พัฒนาตนเองทั้งในด้านการคิด การพูด และการกระทำ เพราะเด็กๆ มีศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองอยู่แล้ว โดยรัฐจะทุ่มเทเต็มที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้เด็กทุกคนมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน

นอกจากนี้ สิ่งที่เด็กและเยาวชนทุกคนควรตระหนักและใส่ใจอีกประการหนึ่งก็คือครอบครัว เด็กๆ ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอน

ของพ่อแม่ผู้ปกครอง ยึดมั่นในหลักการที่ดั่งตามคำสอนทางศาสนา ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุขทั้งปวง และรู้จักแสวงหาคุณค่าทางจิตใจ เช่น การไปทัศนศึกษาในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ รู้จักพักผ่อนหย่อนใจหรือทำกิจกรรมที่เป็น สาระบันเทิง เช่น การเล่นดนตรี การสร้างสรรค์งานประดิษฐ์ และการเล่นกีฬา เป็นต้น ขณะเดียวกันก็ต้องไม่ละทิ้งหน้าที่ที่พึงมีต่อสังคมและประเทศชาติ โดยเริ่มจากสิ่งใกล้ตัว เช่น ช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ไม่หลงผิดหรือตกเป็นเครื่องมือของผู้ไม่ประสงค์ดี ต่อบ้านเมือง และบำเพ็ญประโยชน์แก่ชุมชนและท้องถิ่นตามโอกาสอันควร

ในโอกาสวันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมขออำนวยการให้เด็กและเยาวชนไทย ที่รักทุกคนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีสุขภาพจิตที่เข้มแข็ง มั่นคง เป็นเด็กรุ่นใหม่ที่มีอนาคตสดใส เพื่อนำพา ประเทศไทยไปสู่ความรุ่งเรืองไพบูลย์ยิ่งขึ้นไป

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

คำนำ

การจัดทำหนังสือ **พระมิ่งขวัญ** เพื่อเป็นหนังสือที่ระลึกในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ นี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ ขึ้นคณะกรรมการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ สำนักในพระมหากษัตริย์คุณแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระบรมราโชวาททรงคุณค่าไว้ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ และเนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงเจริญพระชนมายุ ๕๐ พรรษาการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติประจำปีนี้ จึงได้อัญเชิญพระสาถิสลักษณ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีขณะทรงดนตรีกีตาร์ในสวนพฤกษชาติ เป็นภาพปก และนำเสนอบทความเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระองค์โดยย่อ ด้วยทรงเป็นทั้งผู้ใฝ่พระราชหฤทัยในการศึกษา และทรงพระวิริยะอุตสาหะบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขเด็ก เยาวชน และประชาชนอย่างมิได้ทรงว่างเว้น โดยกล่าวเน้นพระกรุณาธิคุณที่ทรงทุ่มเทแก้ไขปัญหาและพัฒนาทางการศึกษาและสังคมโครงการสำคัญๆ ตามพระราชดำริและที่ทรงดำเนินการด้วยพระองค์เองด้านดังกล่าวมีเป็นอเนกอนันต์ ทั้งยังทรงดำเนินอย่างต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

คณะกรรมการการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ สำนักในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ที่ประทานวรธัมโมวาท ขอบขอบพระคุณนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ ที่มอบคำขวัญให้แก่เด็กและเยาวชน ขอขอบคุณผู้เขียนซึ่งมีทั้ง
ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เยาว์ที่อนุญาตให้นำผลงานเขียนที่น่าสนใจมาตีพิมพ์
เนื้อหาสาระ และความบันเทิงอันหลากหลายของหนังสือ พระมิ่งขวัญ
จึงเป็นดังของขวัญล้ำค่ายิ่งแก่เด็กและเยาวชนในวันเด็กแห่งชาติปีนี้

(นางพรนิภา ลิ้มปยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาคณะกรรมการการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘

๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๗

สารบัญ

	หน้า
พระมิ่งขวัญ	๒
การศึกษา	
โรงเรียนต้นแบบ ICT	๘
หนึ่งอำเภอ หนึ่งทุนการศึกษา	๑๓
ศูนย์กลางการเรียนรู้ไอซีทีแห่งชาติ	๑๖
National ICT Learning Center	
เด็ก	๒๑
รอบรู้ศึกษาสงเคราะห์	๒๓
ห้องสมุดแสนสนุกสู่ยุคดิจิทัล	๒๖
คุ้มคำ ราคา กับคุณค่าของหนังสือ	๒๘
ดนตรี ความรัก	
เพลงเพลินใจ	๒๙
มหัศจรรย์หญิงอ้วน Wonderful Fat Female	๓๕
วันนี้คุณ “ให้” สิ่งดีๆ หรือยัง	๓๘
ฝันให้ไกล...ไปให้ถึง...จุดหมาย	๔๑
รักกันไว้เถิด	๔๔
ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	
ไถโนเสาร์ จากบันทึกธรรมชาติ	๔๕
มีด-ทุบ-สุข-สว่าง	๕๓
การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ	๕๔

	หน้า
หัวใจของชาวราชบุรี	๕๖
ต้นมะขามที่บ้านฉัน	๕๘
ต้นแอปเปิ้ลกับพุ่มไม้	๕๙
หมู่บ้านแห่งความสว่าง	๖๐
ขยะที่มีค่า	๖๒
บุหรี มหันตภัยร้าย	๖๓

ท้องถิ่น

ไอทอป : เพชรแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖๕
ลากเตราะหมาก	๗๑
ลูกยางพาราที่ได้ราคา	๗๓

ดาวจรัสแสง : พาราลิมปิก ๒๐๐๔	๗๔
------------------------------	----

เพชรสยาม : โอลิมปิก ๒๐๐๔	๗๗
--------------------------	----

สัตว์น่ารัก

จิ้งเหลนสีชมพู-พอใจให้สุข	๘๒
สายใยรัก	๘๖
แสงเดือนเพื่อนรัก	๘๙
ไก่แจ้กับเหยี่ยว	๙๓
เพื่อนบ้านตัวจิ๋ว	๙๗
กระต่ายน้อยกินผัก	๑๐๐

ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี	๑๐๒
-----------------------------------	-----

“การศึกษามีได้เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเฉพาะ
ความรู้และความคิดเท่านั้น ยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา
ความประพฤติ คุณธรรม และความดีงามของคนอีกด้วย
โดยเฉพาะเด็กในวัยประถมศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่ซึมซับสิ่งต่าง
ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย จึงจำเป็นต้อง
พิจารณาให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนอย่างครบถ้วนและ
พอเหมาะในทุกด้านเพื่อให้เขาเติบโตขึ้นมาเป็น “คน”
อย่างสมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ เป็น
คนไทยที่เพียบพร้อมด้วยคุณลักษณะพึงประสงค์ เพื่อ
ช่วยกันพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปใน
อนาคต”

พระราชดำรัส สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีพระราชทานรางวัลแก่นักเรียนผู้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ
ของกรุงเทพมหานคร ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า ลาดพร้าว
วันศุกร์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๒

พระมิ่งขวัญ

ประชาชนทุกหมู่เหล่าที่ได้รับชมรับฟังข่าวในพระราชสำนักที่เผยแพร่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ทางสถานีโทรทัศน์ หรือทางสื่อสิ่งพิมพ์เป็นประจำทุกวัน หรือได้มีโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขณะเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพระราชกรณียกิจ ณ สถานที่ต่างๆ ย่อมประจักษ์ชัดว่า สมเด็จพระเจ้าฟ้าพระองค์นี้มีพระราชจริยวัตรอันประเสริฐและพระราชกรณียกิจอันทรงคุณค่าเป็นล้นพ้นแก่ประชาชนชาวไทยอย่างหลากหลาย รวมไปถึงประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงด้วย หากจะรวมพระราชภารกิจที่ได้ปรากฏสู่สายตาสื่อมวลชนและประชาชนด้วยแล้ว คงไม่อาจพรรณนาได้ทั่วถ้วน

ด้วยพระอภัยมณีที่เลี้ยงมงาม พระอิริยาบถที่เรียบง่าย เหมาะสมแก่บุคคลและทุกกาลเทศะ พระพักตร์ที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาคุณและแยมพระสรวลอยู่เป็นนิจ ขณะทรงปฏิบัติพระราชภารกิจเพื่อเด็ก เยาวชนและประชาชนไม่ว่ากลุ่มใดหรือสาขาอาชีพใดนั้น ทรงเป็นที่ครองใจผู้เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท และเป็นที่ปลื้มปิติของผู้ที่ได้ชื่นชมพระฉายาลักษณ์ของพระองค์ยิ่งนัก

พระฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้นทรงพระเยาว์จวบจนปัจจุบันที่เจนตาและประทับใจอีกภาพหนึ่งไม่ว่าจะเสด็จพระราชดำเนิน ณ แห่งไหนใด คือ ทรงมีหนังสือติดพระหัตถ์อยู่เสมอ หรือไม่ว่าทรงสังเกต ทรงไต่ถามผู้รู้ และทรงจดบันทึกความรู้หรือสิ่งที่ได้พบเห็นในสมุดเล่มกะทัดรัด ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติทุกปี พระองค์ทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นประธานเปิดงานพระราชทานโล่ เกียรติบัตรแก่ผู้สร้างสรรค์วรรณกรรมดีเด่นประเภทต่างๆ และทรงพระดำเนินชมการออกร้านหนังสือในงานดังกล่าวเป็นเวลานาน

ด้วยความสนพระราชหฤทัยยิ่ง พระราชจริยวัตรของพระองค์จึงทรงเป็นแบบอย่างดียิ่งแก่ผู้เยาว์ให้เจริญรอยตามพระยุคลบาท เป็นนักอ่านและรักการศึกษาในอนาคต พระราชนิพนธ์อันเนื่องมาจากการศึกษาหาความรู้ของพระองค์นั้นมีเป็นจำนวนมาก เฉพาะที่เสด็จเยือนสถานที่ต่างๆ มีหลายเรื่อง เช่น ย่าแตนมังกร ชมช่อมาลตี ทัวร์น้องใจ สิงคโปร์สัญจร ไทยเที่ยวพม่า ทัศนะจากอินเดีย โรมันสัญจร ปรีศนาจากดวงดาว คินฟาไล ฯลฯ พระราชนิพนธ์ทุกเรื่องนอกจากจะทรงคุณค่าหลายด้านแล้ว ยังแสดงให้เห็นประจักษ์ในความเป็นปราชญ์ของพระองค์ได้อย่างชัดเจน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงปฏิบัติพระราชภารกิจสนองพระเดชพระคุณที่ทรงได้รับมอบหมายจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สมพระราชประสงค์ทั้งภายในประเทศและการสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในพระสถานะที่ทรงดำรงตำแหน่งทางวิชาการและการบริหารอยู่เป็นอันมาก รวมทั้งทรงปฏิบัติพระราชภารกิจใน

โครงการตามพระราชดำริของพระองค์ซึ่งมีอยู่มากมายหลายด้านเช่นกัน และทุกพระราชกรณียกิจของพระองค์ล้วนมีคุณค่ายิ่งและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันทรงดำรงตำแหน่งทางวิชาการและการบริหารที่สำคัญๆ เช่น ทรงดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ผู้อำนวยการกองวิชาประวัติศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ทรงเป็นอาจารย์บรรยายพิเศษของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทรงเป็นราชเลขานุการส่วนพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นองค์อุปนายิกาผู้อำนวยการสภากาชาดไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นมา

ทรงเป็นองค์บริหารโรงเรียนจิตรลดาสนองพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นมา

ทรงเป็นประธานมูลนิธิ “สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา” ช่วยเหลืออุปการะด้านการศึกษาของนักเรียนและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ส่วนโครงการตามพระราชดำริของพระองค์ซึ่งมีอเนกประการนั้น กล่าวเฉพาะด้านการศึกษาเพียงบางส่วน เช่น

ทรงสนับสนุนด้านการศึกษาทั้งระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาทั้งที่เป็นโครงการเกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง และโครงการที่ส่งเสริมการศึกษาของเด็กและเยาวชน เช่น การจัดตั้ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั่วประเทศ การจัดตั้งโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา การจัดการเรียนการสอนดนตรีศึกษา ห้องสมุด โรงเรียน การจัดโครงการอาหารกลางวัน และการส่งเสริมโภชนาการใน ห้องถิ่นชนบทที่ยากจนและทุรกันดาร

การจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการศึกษา และโครงการฝึกอาชีพ พระราชกรณียกิจด้านการศึกษาส่วนใหญ่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาสังคม และพัฒนาการศึกษา ทรงสนพระราชหฤทัยและส่งเสริมการจัดการศึกษา เด็กก่อนวัยเรียน ทั้งเด็กปกติและเด็กพิการ เช่น เด็กหูหนวก ตาบอด และปัญญาอ่อนให้มีโอกาสอยู่ร่วมกัน ศึกษาาร่วมกันกับเด็กปกติ และสามารถ อยู่ในสังคมได้อย่างภูมิใจและเป็นสุข

นอกจากนี้ ทรงเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อโลกปัจจุบัน จึงทรงส่งเสริมให้มีโครงการตามพระราชดำริด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นโครงการนำร่องในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาของนักเรียนในชนบท ส่งเสริมสมรรถภาพของผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม รวมทั้งการเผยแพร่วัฒนธรรมของไทยแก่ชาวไทยและชาวโลก

ไม่เพียงแต่ประชาชนชาวไทยเท่านั้นที่ได้รับพระกรุณาธิคุณประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ราชอาณาจักรกัมพูชา ก็ได้มีโอกาสรับพระราชทานความช่วยเหลือด้านการศึกษา โดยทรงสนับสนุนให้สร้างโรงเรียนในประเทศนี้ตามความต้องการของเด็ก ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อเกื้อกูลพัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุขแก่ประชาชนกัมพูชาสืบไปกาลนาน

ปราณี ปราบริปู เรียบเรียง

โรงเรียนต้นแบบ

ICT

พาณิมา วงศ์เลขา

ในโลกปัจจุบันการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว ทุกสังคมต้องปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลง จนขณะนี้ได้ก้าวมาสู่ยุคที่มนุษย์สามารถย่อโลกอันกว้างใหญ่ไพศาลให้มาอยู่ในกำมือได้อย่างง่ายดาย

เป็นที่น่ายินดียิ่งที่ปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาต่างๆ ตื่นตัวมีการนำเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร หรือที่เรียกคุ้นหูกันว่า ICT (Information and Communication Technology) มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางมากขึ้น

ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินงานเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ โดยการทดลองวิจัยและพัฒนานำร่องใน

การจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของโรงเรียนวิถีพุทธ โรงเรียนสองภาษา โรงเรียนเพื่อนเด็ก โรงเรียนต้นแบบ ICT เป็นต้น ซึ่งนับเป็นแนวคิดใหม่ ในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบผสมผสานหลากหลายวิธีการเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

โรงเรียนต้นแบบ ICT คือ โรงเรียนที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาทั้งในด้านพัฒนาองค์ความรู้ กระบวนการจัดการศึกษา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ตลอดเวลา และปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก นับเป็นการเสริมศักยภาพในการจัดการศึกษาและการบริการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ครูและนักเรียนจะเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข นักเรียนสามารถผลิตและสร้างผลงานได้ด้วยตนเองจากการนำ ICT มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่อย่างน้องๆ ให้เป็น **คนดี คนเก่ง และมีคุณธรรมจริยธรรม** นั่นเอง

เบื้องต้นโรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการโรงเรียนต้นแบบ ICT มี ๑๓ แห่ง และมีมหาวิทยาลัยพี่เลี้ยง ๖ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดูแลโรงเรียนวัดโสมนัส โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ โรงเรียนไพฑูริศึกษา และโรงเรียนประถมฐานบิน กำแพงแสน มหาวิทยาลัยศิลปากร ดูแลโรงเรียนอนุบาลวัดลูกแกประชาอุทิศ และโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ดูแลโรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยาคม และโรงเรียนดวงวิภา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดูแลโรงเรียนวัดบวรนิเวศ และโรงเรียนพุทธจักรวิทยา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ดูแลโรงเรียนกลาโหมอุทิศ และโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดูแลโรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์

แม้ว่า ICT จะเข้ามามีบทบาทในแวดวงการศึกษาบ้านเรามากมายเพียงใดก็ตาม แต่ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น ยังถือว่า **“ครู คือ หัวใจสำคัญ”** ครูต้องเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ ICT และกระบวนการต่างๆ เป็นอย่างดี อีกทั้งครูต้องแสดงบทบาทอย่างหลากหลาย ต้องเป็นทั้งผู้ชี้แนะ ผู้ช่วย ผู้ชี้แนะ เน้นการเรียนรู้แนวใหม่ที่สามารถเรียนรู้ร่วมกันทั้งในและนอกห้องเรียนโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ส่วนบทบาทของนักเรียนจะเป็นผู้สร้างผลผลิตออกมา มีการคิด ออกแบบ พัฒนา แก้ปัญหา สะท้อนความคิด เรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือช่วยสร้างสรรค์และเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีความสุข

. น้องๆ คิดอย่างไรเมื่อเรียนกับ ICT .

ถ้าเมื่อไร ICT เป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงานนำเสนอผลงานได้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสำเร็จของตนเองได้ นั่นก็แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ๆ โดยใช้ ICT

เราลองมาดูกันว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนต้นแบบ ICT ในโรงเรียนต่างๆ มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ICT

นางสาวแสงเดือน เสี่ยงใส

ชั้น ม.๖/๔ โรงเรียนพุทธจักรวิทยา กรุงเทพฯ

“สำหรับในปัจจุบันนี้ ICT มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กไทยอย่างมาก ทำให้สามารถรับรู้เรื่องราวข่าวสารที่ทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ สามารถถ่ายทอดการเรียนการสอนที่มีอยู่ในเมืองออกไปสู่เด็กที่อยู่ในชนบทได้ ช่วยให้มีความทัดเทียมกันทางการศึกษา เด็กสามารถเรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเด็กในประเทศต่างๆ ได้ โดยผ่านทาง webboard สำหรับทางโรงเรียนพุทธจักรวิทยา ได้มีการติดตั้งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้นักเรียนได้ใช้งาน มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ VDO Conference จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และได้มีโครงการให้นักเรียนทำเว็บไซต์ของตนเอง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้ให้นักเรียนทำแบบประเมินผ่านอินเทอร์เน็ตทดสอบความรู้ว่า สามารถเข้าศึกษาต่อสถาบันใดได้บ้าง ห้องสมุดมีระบบการยืม-คืนหนังสือด้วยระบบบาร์โค้ด มีห้องเรียน e-Classroom เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การที่เรานำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาใช้ประโยชน์ในการค้นหาความรู้เพิ่มเติมเป็นเรื่องที่ดี แต่เรื่องที่ดีนั้นก็ยังมีเรื่องไม่ดีซ่อนอยู่ การใช้เล่นตลอดเวลาโดยไม่พักผ่อนจะส่งผลเสียต่อสุขภาพ ไม่มีเวลาทำการบ้าน ทำให้การเรียนแย่ลงได้”

ค.ญ.ภัศอรินทร์ สงวนแก้ว

ชั้น ม.๒/๑ โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา กรุงเทพฯ

“ปัจจุบัน ICT เข้ามามีบทบาทต่อทุกๆ คน และเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน ICT ได้ถูกนำมาใช้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการหาและสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อมาทำรายงานหรือค้นหาสิ่งที่เราสนใจจากทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษาเริ่มจัดการเรียนการสอน ICT ให้กับเด็กตั้งแต่ช่วงชั้นที่ ๑ จนถึงช่วงชั้นที่ ๓ โดยพัฒนาระดับความยากง่ายขึ้นเรื่อยๆ ตามวัยของเด็ก ซึ่งช่วยให้เด็กสนใจและสนุกในการเรียนเป็นอย่างมาก ไม่ใช่แค่เครื่องทอจากหนังสือ สามารถหาความรู้ได้จากเครื่องมือ ICT ได้ตลอดเวลาตามที่ต้องการ การเรียนรู้ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียนและในหนังสือเท่านั้น อีกทั้งยังทำให้เป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์และรู้ข่าวสารจากทั่วโลกได้และที่สำคัญการเรียนโดยใช้ ICT นั้น ผู้เรียนจะต้องใช้อย่างมีสติ ไม่ควรเปิดเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ส่วนการ Chat ก็ต้องระมัดระวังด้วยเช่นกัน”

ค.ช.กิตติศักดิ์ จิตตะคาม

ชั้น ม.๓/๓ โรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ จันทบุรี

“ICT ได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สังเกตได้ว่าเด็กไทยในปัจจุบันจะคิดได้กว้างและคิดไกลกว่าเมื่อก่อน และเครื่องมือ ICT มีอิทธิพลต่อเด็กไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเด็กไทยจะมีลักษณะเด่น คือ ชอบตามกระแส และพัฒนาตนเองให้ทันโลกอยู่เสมอ จึงไม่ต้องแปลกใจว่าทำไมเด็กในปัจจุบันถึงรู้มาก และที่สำคัญเมื่อรู้แล้วก็ต้องนำไปปฏิบัติด้วย อยากจะยกตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ICT ของโรงเรียนอนุราชประสิทธิ์ เช่น อาจารย์ได้ให้นักเรียนทำโครงงาน โดยแต่ละคนจะทำโดยใช้โปรแกรมอะไรก็ได้ นั่นเป็นการฝึกให้เด็กคิดและทำงานได้อย่างมีระบบและมีขั้นตอน ผลที่ได้รับก็คือ เด็กสามารถคิดได้อย่างเป็นกระบวนการ โดยการเรียนรู้ทางตรงจากคอมพิวเตอร์และครูผู้สอน”

แม้ว่า ICT จะมีประโยชน์มากมายต่อชีวิตประจำวันในสังคมปัจจุบัน แต่สำหรับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ICT ก็คงเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการเรียนรู้ ที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีความสุข กล่าวคือ กล่าวทำ กล่าวแสดงออก อย่างมีระบบและมีเหตุผล และที่สำคัญนักเรียนทุกคนพึงจดจำไว้ว่า “ต้องใช้ ICT อย่างมีสติ”

หนึ่งอำเภอ หนึ่งทุนการศึกษา

ขวัญฟ้า นิยมในธรรม

ในอดีตความยากจนและการขาดโอกาสทางการศึกษาเป็นสิ่งคู่กันมาช้านานแล้ว จะมีเด็กยากจนสักกี่คนที่ใฝ่ฝันอยากเรียนจนสำเร็จ การศึกษาเป็นบันไดตึกจากรั้วมหาวิทยาลัย หรือฝันว่าได้เดินทางไปเรียนต่อต่างประเทศ ก็คงเป็นแค่เพียงความฝันในยามหลับและฝันกลางวันของคนจนๆ ที่ช่างฝัน เท่านั้น

แต่...วันนี้ฝันนั้นเป็นจริงแล้วเมื่อ **โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งทุนการศึกษา** ได้เกิดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อให้โอกาสนักเรียนที่ยากจน แต่เรียนดี มีความประพฤติดีได้สานฝันในการเรียนระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศถึง ๑๖ ประเทศ โดยกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดำเนินโครงการภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์สำหรับแก้ไขปัญหาเด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาส โดยมีสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนไทยจากทุกอำเภอและกิ่งอำเภอทั่วประเทศ จำนวน ๘๗๖ เขต และกรุงเทพมหานคร ๕๐ เขต โดยมีทุนจัดสรร จำนวน ๔๓๖ ทุน ซึ่งในปี ๒๕๔๗ ได้จัดสรรทุนการศึกษาไว้แล้ว ๔๔๕ ล้านบาท ระยะเวลาของการรับทุน ๕-๖ ปี และคาดว่าจะตลอดโครงการจะเป็นเงินงบประมาณจัดสรรให้ผู้รับทุนทั้งสิ้นประมาณ ๓,๕๐๐ ล้านบาท

๔๖ ข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับนักเรียนรับทุน ๔๖

๑. จำนวนผู้สมัครรับทุนจาก ๗๖ จังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๒๙๘ คนแยกเป็น ภาคอีสาน ๒,๐๖๘ คน ภาคเหนือ ๑,๓๑๔ คน ภาคกลาง ๑,๐๗๕ คน กรุงเทพฯ ๘๖ คน ภาคใต้ ๘๔๑ คน มีผู้ได้รับคัดเลือกให้รับทุนทั้งสิ้น ๙๒๑ คน

๒. ผู้รับทุนจำนวน ๙๒๑ คน เลือกเรียนต่อได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้ เรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาของไทย ๑๘๖ คน ฝรั่งเศส ๑๖๔ คน ญี่ปุ่น ๑๑๘ คน จีน ๙๕ คน เนเธอร์แลนด์ ๘๓ คน เยอรมนี ๘๒ คน อิตาลี ๖๗ คน สวิตเซอร์แลนด์ ๒๕ คน เบลเยียม ๒๓ คน อินเดีย ๒๑ คน ออสเตรเลีย ๑๗ คน สเปน ๑๕ คน รัสเซีย ๑๑ คน มาเลเซีย ๖ คน เดนมาร์ก ๖ คน สวีเดน ๓ คน และอียิปต์ ๑ คน ทั้งนี้ผู้รับทุนทุกคนจะต้องรายงานผลการเรียนทุกภาคการศึกษา และเมื่อผู้รับทุนสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องกลับมาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ต้องขอใช้หนี้ทุน

๓. ผู้รับทุนมีขวัญและกำลังใจเต็มเปี่ยม โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายอดิศัย โพธารามิก) ได้นำนักเรียนผู้รับทุน ๙๒๑ คน เข้าพบ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้โอวาทแก่ผู้รับทุนอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง พร้อมทั้งได้มอบหมายหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องเป็นพี่เลี้ยงดูแลและเตรียมความพร้อมของนักเรียนรับทุนในเรื่องต่างๆ อาทิ ขั้นตอนในการรับทุน การใช้ชีวิตในต่างประเทศ ระเบียบหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ ความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ การฝึกปฏิบัติมารยาทในการเข้าสังคม ความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตในสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเลือกสาขาวิชาและประเทศที่สนใจจะไปเรียนรวมทั้งจัดกิจกรรมเข้าค่ายอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต การให้คำปรึกษาและกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ นอกจากนี้

ยังได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลนักเรียนรับทุนและเจ้าหน้าที่สถานทูตในประเทศที่ผู้รับทุนเดินทางไปเรียนคอยดูแลและให้คำปรึกษาหารือ ในกรณีที่ผู้รับทุนไม่สามารถเรียนต่อในต่างประเทศได้ ก็สามารถกลับมาเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

📖 กำลังใจจากพี่ๆ ที่รับทุนถึงน้องๆ ที่กำลังเรียนในประเทศไทย 📖 สวัสดิ์น้องๆ นักเรียนทุกๆ คน ครับ/ค่ะ...

พวกพี่ๆ เป็นส่วนหนึ่งของนักเรียนที่ได้มีโอกาสมาศึกษาวิชาการที่ต่างประเทศ พี่ๆ เลยอยากจะให้น้องๆ ได้มีโอกาสที่ดีๆ อย่างนี้บ้าง แต่น้องๆ จะต้องพยายามฝึกฝนตัวเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ร่วมกิจกรรม หมั่นทบทวนบทเรียนที่อาจารย์ให้มาเสมอๆ ตั้งใจฟังอาจารย์ท่านอธิบายในชั้นเรียน หากไม่เข้าใจให้ถามทันที อ่านหนังสือเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับวันใหม่ ทุกๆ วันแห่งการเรียนรู้อาจจะดูเหมือนมีวันหยุดแต่วันหยุดนั้นคือวันที่พวกเราจะต้องเรียนรู้ในสิ่งที่ยูนอกตำรา การเรียนในห้องเป็นหลักที่สำคัญ การเรียนรู้นอกห้องเรียนก็เป็นการเปิดโลกทัศน์ของตนเองได้เช่นกัน พี่ๆ อยากให้น้องๆ ตั้งใจเรียนให้มากๆ หากน้องๆ ทำสำเร็จได้ตั้งใจหวังแล้ว ตัวน้องเองก็ดีใจ คนในครอบครัวก็ดีใจ นี่คือการภูมิใจที่น้องได้สร้างมันขึ้นมาด้วยตัวของน้องๆ จงอย่าท้อแท้และท้อถอย จงอย่าคิดอย่าทำแล้วความสำเร็จจะรอพี่น้องอยู่ไม่ไกล พี่ๆ ทุกคน ขอให้น้องๆ ทุกคนเป็นคนดีของพ่อแม่และเป็นคนดีของสังคมไทยตลอดไป พี่ๆ จะคอยเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทุกคนนะครับ/ค่ะ

***จากนักเรียนทุน ๑ อำเภอ ๑ ทุนการศึกษา : เมืองมิสาน สาธารณรัฐอิตาลี นางสาวจรัสศรี จันภูงา/นางสาวกฤษณา ปงคำเพย/นางสาวเมธานาถณ์ ถวายทรัพย์/นางสาวอุษา ลิ้มสีทอง/นายเถลิงศักดิ์ ริมทอง/นายสมชาติ แจ่มจันทร์/นายเอกพล สุวรรณเสวก

ศูนย์กลางการเรียนรู้ไอซีทีแห่งชาติ National ICT Learning Center

เจตนา พรมประดิษฐ์

ห้างสรรพสินค้าของใครหลายๆ คน อาจจะเป็นแค่เพียงสถานที่จับจ่ายซื้อของ สถานที่นัดพบเพื่อนฝูงหรือที่ดูหนัง รับประทานอาหาร แต่วันนี้เด็กๆ ในกรุงเทพฯ มีโอกาสได้ใช้แหล่งเรียนรู้ในห้างสรรพสินค้า บนพื้นที่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตร นั่นก็คือ ศูนย์กลางการเรียนรู้ไอซีทีแห่งชาติ (National ICT Learning Center) ซึ่งตั้งอยู่บนชั้น ๖ ศูนย์การค้าเซ็นทรัล เวิลด์ พลาซ่า ห้างมอลล์แยกราชประสงค์ บรรยากาศของศูนย์ที่ดูโปร่ง โล่ง ทันสมัยและสะอาดตา เป็นปัจจัยแรกที่ดึงดูดให้เด็ก และประชาชนทั่วไปสนใจเข้าไปใช้บริการของศูนย์แห่งนี้ เรามาดูกันซิว่านอกเหนือจากบรรยากาศที่น่าเข้าไปสัมผัสแล้ว แหล่งเรียนรู้รูปแบบใหม่นี้มีอะไรน่าสนใจอื่นๆ อีกบ้าง

เริ่มจากการเข้าไปใช้บริการที่ผู้ใช้จะต้องลงทะเบียนสมัครทำการ์ดสมัครเป็นสมาชิกเพื่อใช้บริการในโซนต่างๆ ซึ่งมีด้วยกัน ๔ โซน ภายใต้แนวคิด (Concept) 4e เด็กๆ คงอยากรู้แล้วละซิว่า 4e ที่ว่านั่นมันคืออะไร

หลังจากลงทะเบียน
ตรงประตูทางเข้าศูนย์โซน
แรกๆ เด็กๆ จะได้สัมผัส
คือ e-Expo เป็นส่วนที่เปิดให้
บริการด้านบันเทิง เด็กๆ จะ
มองเห็นคอมพิวเตอร์วาง
เรียงยาวกว่า ๒๐๐ เครื่อง

ส่วนนี้จัดไว้บริการ GoodNet Zone หรืออินเทอร์เน็ตสีขาว เป็นอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงที่ปลอดภัยจากสื่ออันตรายต่างๆ โซนนี้ถือเป็นโซนที่ได้รับความ
สนใจจากผู้ใช้บริการมากที่สุด โดยเฉพาะโรงภาพยนตร์ ๔ มิติที่เป็นจุดเด่น
ของศูนย์ฯ เด็กๆ จะได้สัมผัสบรรยากาศเหมือนจริงตามเรื่องที่น่าเสนอ
เช่น ฟองสบู่ที่ลอยออกมาสัมผัสผู้ชมจนจอบนจอหลายคนอดไม่ได้ที่จะใช้มือ
จับฟองสบู่ให้แตก หรือสายลมที่พัดพากลิ่นหอมของมวลดอกไม้มากระทบ
จมูกผู้เขยิบยังสะดุ้งเมื่อได้รับน้ำมนต์ที่หลวงพ่อบรรพรมให้ในหน้าจอ
ภาพยนตร์ กระเซ็นสาตามากกระทบศีรษะ เด็กๆ จะได้ตื่นตาตื่นใจกับปรากฏการณ์
ใหม่ของการชมภาพยนตร์ที่ให้มีมิติทางการสัมผัส นอกเหนือจากจินตนาการ
จะรู้สึกเหมือนตนเองเป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์เรื่องนั้นจริงๆ

e-Technology เป็นส่วนหนึ่งที่นำเสนอเทคโนโลยีที่ทันสมัย นำเสนอ
นวัตกรรมต้นแบบ รวมถึง
ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ทางด้าน
software และ hardware จาก
บริษัทผู้ผลิตชั้นนำทางด้าน
ไอซีที ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกคน
เข้าไปสัมผัสและทดลองใช้งาน

e-Training เป็นศูนย์ฝึกอบรมทางด้านไอที ตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูงให้แก่ผู้ที่สนใจทั่วไป มีคอร์สการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ ราคาถูก คอร์สการสร้างเว็บเพจ การพัฒนาเกม คอร์สไอที สำหรับผู้บริหาร นอกจากนี้ยังมีการฝึกอบรมทักษะอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษหรือทักษะทางด้านศิลปะ

e-Content เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบดิจิทัลในรูปแบบของห้องสมุด (e-Library) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในส่วนของห้องสมุดนั้นจะเป็นแหล่งรวบรวมหนังสือที่มีราคาแพงและหาอ่านได้ยาก เช่น หนังสือไอที หนังสือด้านธุรกิจ หนังสือการ์ตูน มีมากมายให้เลือกอ่านกว่าสองพันเล่ม นอกจากนี้ในห้องสมุดยังมีมุมสำหรับชมภาพยนตร์ มีการให้บริการการเรียนรู้แบบออนไลน์ ซึ่งมีการจัดสรรเนื้อหาที่น่าสนใจไว้ให้ผู้ใช้บริการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย สังคม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เพราะการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต จึงไม่น่าแปลกใจที่เราจะเห็นคุณตาคุณยายงมมือกันไปเรียนรู้การใช้งานอินเทอร์เน็ต หรือภาพพ่อแม่พาลูกๆ เข้าไปทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะที่นั่นคือแหล่งเรียนรู้ของทุกคน

หลากหลายความคิดเห็นจากเด็กๆ ที่เข้าไปใช้บริการศูนย์กลาง การเรียนรู้ไอซีทีแห่งชาติ

น้องเบนซ์-ด.ญ.นิรชา กิจบุรินทร์

อายุ ๙ ขวบ

จากโรงเรียนอุดมศึกษา ลาดพร้าว

และคุณพ่อบุญช่วย กิจบุรินทร์

น้องเบนซ์บอกว่า “มาใช้บริการศูนย์แห่งนี้เป็นครั้งแรก รู้สึกประทับใจมาก เพราะมีหลายอย่างให้ศึกษา ทั้งเกม อินเทอร์เน็ต และเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์”

ด้านคุณพ่อบุญช่วย กล่าวเสริมว่า “ทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่ามีศูนย์ไอซีที จึงพาลูกสาวมา ที่นี่เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดีเพราะมีอุปกรณ์ทันสมัย ค่าบริการก็ถูก แต่อยากให้ศูนย์ประชาสัมพันธ์ให้คนรู้จักมากกว่านี้ เพราะคนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยทราบข่าว และอยากให้จัดตารางการฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ด้วย เด็กๆ จะได้มีโอกาสมาใช้บริการในส่วนนี้”

“ผมเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ไอซีทีขึ้นทุกภูมิภาคเพราะเด็กๆ และประชาชนทั่วไป จะได้มีโอกาสใช้บริการแหล่งเรียนรู้ดีๆ ของรัฐ”

ค.ญ.ชนากานต์ สุกใส
อายุ ๙ ขวบ
นักเรียนชั้น ป.๔ โรงเรียนสวนบัว

“รู้สึกดีใจที่มีศูนย์บริการด้านไอซีทีให้กับเด็กๆ เพราะบางคนไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้าน เป็นการเปิดโอกาสให้เขามาใช้ที่นี่ และรัฐบาลควรจะทำให้มีศูนย์แบบนี้ในต่างจังหวัดด้วย เพราะจะทำให้เด็กต่างจังหวัด มีโอกาสทัดเทียมกับเด็กในกรุงเทพฯ” น้องชนากานต์ยังกล่าวถึง บริการบทเรียน e-learning ที่ศูนย์จัดไว้ให้บริการว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์มาก เช่นเด็กที่อ่อนภาษาอังกฤษก็สามารถมาทบทวนความรู้ด้วยตนเองได้

“หนูอยากเชิญชวนให้เพื่อนๆ มาใช้บริการกันเยอะๆ เพราะนอกจากจะได้ใช้คอมพิวเตอร์แล้ว ยังมีห้องสมุดให้อ่านหนังสือด้วย พ่อแม่ก็สามารถมาทำกิจกรรมร่วมกับลูกๆ ได้ เป็นสถานที่ที่ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่นเดียวกับหนูที่มาใช้บริการหลังจากเรียนพิเศษเสร็จแล้ว”

น้องก๊ - ค.ช.จิรเกียรติ์ บุญมีทวีทรัพย์
อายุ ๙ ขวบ
นักเรียนชั้น ป.๓
โรงเรียนอุดมศึกษา ลาดพร้าว

“รู้จักศูนย์นี้เพราะคุณแม่พามา วันนี้ได้เล่นเกม สนุกดี เป็นการฝึกสมองมาใช้บริการที่นี้ดีตรงที่ประหยัดเงิน เพราะเด็กอย่างผมใช้ฟรีครับ”

เด็ก

นางสาวพรฤดี เบี้ยใหม่ ชั้น ม.๓/๑
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สุราษฎร์ธานี

เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า เราทุกคนคงเคยได้ยินคำกล่าวนี้กันมาบ้างแล้ว เด็กคือผู้ที่มีอายุน้อยยังเล็กอยู่ และต่อไปจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้นั้น ต้องมีพื้นฐานสิ่งที่ดีๆ มาก่อน โดยผู้ใหญ่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อให้เด็กได้เอาไปเป็นแบบอย่าง

เด็กเปรียบเสมือนผ้าขาว ถ้าดูแลเอาใจใส่ดี มอบสิ่งที่ดีๆ ให้ เด็กก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี แต่ถ้าดูแลเอาใจใส่ไม่ดีก็เหมือนผ้าขาวที่สกปรกเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ดี ทุกคนคงไม่อยากให้เด็กที่จะเติบโตในวันข้างหน้าเป็นคนที่ไม่ดี ทุกคนล้วนอยากให้เป็นคนดี จึงได้มีการส่งเสริมเด็กในด้านต่างๆ

การส่งเสริมด้านการศึกษาโดยมีพระราชบัญญัติการศึกษาเพื่อให้เด็กทุกคนได้ศึกษาเล่าเรียน เพราะการศึกษาเป็นแสงสว่างที่ส่องนำทางให้เด็กทุกคนได้ก้าวไปในทางที่ดี และเด็กยังเป็นกำลังที่สำคัญของชาติ ถ้าเป็นเด็กประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน เมื่อเติบโตขึ้นก็สามารถสร้างฐานะได้ มีทรัพย์สินสมบัติมาก มีชื่อเสียง มีตำแหน่งหน้าที่การงานดี มีครอบครัวดี สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของเด็กจึงได้จัดให้มีวันเด็กขึ้นมา ซึ่งตรงกับวันเสาร์สัปดาห์ที่สองของเดือนมกราคมของทุกปี ในวันนั้นจะมีกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้ร่วมมากมาย

เราในฐานะที่เป็นเด็ก ควรทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด เพราะในช่วงเวลาที่เป็นเด็กนั้นเป็นช่วงเวลาที่มั่งค่า ทุกคนเกิดมาต้องผ่านช่วงเวลานี้กันทั้งนั้น เราจึงควรเก็บความทรงจำสิ่งดีๆ นั้นไว้ เป็นความภาคภูมิใจในอนาคตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

สอบรั้วศึกษาสงเคราะห์

นายคเชนทร์ พรมดี ชั้น ม.๖/๑

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อำเภอนาจериญ

“ความยากจน” ที่ผมต้องประสบมาตั้งแต่เกิด นี่เองทำให้ผมต้องพบกับคำว่า “เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา” ชีวิตความเป็นอยู่ของผมตั้งแต่เล็กๆ นั้น ผมยากจนมาก มากจนคิดว่าตัวเองคงไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือแน่นอน

ทำไมผมต้องตกเป็นเด็กด้อยโอกาส ที่ใครๆ ก็ไม่อยากจะเป็น ผมก็ไม่ว่าคนในสังคมคิดอย่างไรกับเด็กด้อยโอกาสอย่างพวกผม ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ผมขอแค่โอกาสและกำลังใจดีๆ ของสังคม ที่อาจจะทำให้ผมมีชีวิตที่ดีขึ้นเท่านั้นเอง ผมมีแค่จะรู้เลยว่าโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จะทำให้ชีวิตของผมดีขึ้นถึงเพียงนี้ ทุกคนที่ศึกษาอยู่โรงเรียนแห่งนี้ จะมีกิจกรรมร่วมกันทำอย่างทั่วถึง จนผมลืมไปว่าพื้นเพเดิมของผมเป็นอย่างไร ผมมีความสุขในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนๆ ในสถานที่ที่สะดวกสบาย ถ้าเปรียบเทียบ

กับชีวิตเดิมของผม การอยู่ร่วมกันในหอพักอย่างพี่น้องต่างพ่อแม่ ในช่วงแรกลำบากพอสมควร แต่ด้วยความผูกพันกลมเกลียว นานไปสายใยยิ่งแน่นแฟ้น เป็นความรักที่แปลกสำหรับผม

การเกษตรเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมอาชีพที่พ่อแม่และผมได้ทำจากที่เคยปลูก ทำนา เลี้ยงสัตว์ โรงเรียนมีทุกอย่างที่จะทำให้วิถีชีวิตแบบใหม่ คล้ายคลึงกับวิถีชีวิตแบบเดิมมากที่สุด เงินที่ครอบครัวให้ผมมาน้อยนิดแทบจะไม่ได้ใช้เพราะว่าทางโรงเรียนดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี ไม่จำเป็นต้องใช้จ่ายอะไรมาก เสื้อผ้า เครื่องใช้ และอื่นๆ คณะครู-อาจารย์ก็พยายามหาให้เป็นสวัสดิการส่วนหนึ่งสำหรับนักเรียน และเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระด้านค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง นอกจากนั้นโรงเรียนยังได้ส่งเสริมกิจกรรมงานอาชีพ เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ฝึกประสบการณ์ ซึ่งผมก็ร่วมในโครงการ ทำให้ผมมีเงินเก็บไว้ใช้

ด้วยความผูกพันของผมกับโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งนี้ ทำให้ผมได้รู้อะไรที่แปลกใหม่ มีครูคอยป้อนวิชาความรู้ ให้กำลังใจ ที่สำคัญที่ผมคงลืมไม่ได้คือความเอื้ออาทรต่อลูกศิษย์ของครูทุกคน และยังเปิดโอกาสให้ผม เพื่อนๆ และน้องๆ ได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ทำให้เห็นว่าเราก็น่ามีความสามารถเหมือนกับใครทุกๆ คนเช่นกัน

บริเวณรอบๆ โรงเรียนที่ผมได้เหยียบย่างก้าวเดินไป เป็นรอยที่ผมต้องจำอยู่เสมอว่า โรงเรียนแห่งนี้เป็นที่ให้ผมได้อยู่ ได้กิน ได้เล่น ทำให้ชีวิตของผมมีคุณค่ามากขึ้น สภาพโรงเรียนจากเดิมกับการพัฒนาเพียงไม่กี่ปี ผมได้มีโอกาสอยู่ในสถานที่แปลกใหม่ สภาพแวดล้อมภายในมีส่วนทำให้ผมมีความสุข การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ และครูที่คอยเป็นที่ปรึกษาในการทำงาน รวมทั้งคณะบริหารที่ทำให้โรงเรียนของเราไม่ซ้ำซากจำเจ ทำให้โรงเรียนของเราน่าอยู่ขึ้นเรื่อยๆ สายตาที่มองผ่านไปแต่ละด้าน คือความประทับใจสูงสุดกับผลงานของพวกเราเอง ที่มีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษา คอยชี้แนะวิธีการและความร่วมมือร่วมใจ พร้อมทั้งแรงรักที่มีต่อสถาบัน

แห่งนี้ ทำให้ผลงานออกมาอย่างสวยงามน่ายินดีและน่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง
ตราตรึงในใจของผมว่า ครั้งหนึ่งที่แห่งนี้ คือฝีมือของผมที่เคยร่วมแรง
ร่วมใจกัน จนทำให้ผลงานทุกอย่างสำเร็จไปได้ด้วยดี

ด้วยแรงรักและแรงศรัทธาต่อสถาบันแห่งนี้ ถึงลูกจะอยู่ไกลห่าง
พ่อและแม่บังเกิดเกล้าชีวิตการเป็นอยู่ที่เคยเป็นมากเพียงใด เมื่อมาอยู่ที่นี้แล้ว
ผมขอบอกพ่อกับแม่ผ่านตรงนี้ว่า ไม่ต้องเป็นห่วงเลยเมื่อผมเองได้อยู่ในรั้ว
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แห่งนี้ ครูเปรียบเสมือนพ่อและแม่อีกคน ตลอด
ยี่สิบสี่ชั่วโมงท่านอยู่กับพวกผม กินด้วยกัน เล่นด้วยกัน คอยให้กำลังใจ
ชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตอยู่ตลอดเวลาอันมีค่าของครู-อาจารย์แต่ละท่าน
ผมคิดว่า เด็กด้อยโอกาสที่ยังรอความหวัง คือส่วนหนึ่งที่จุดประกายให้ท่าน
ต้องเสียสละเวลามาอยู่กับพวกผมเด็กด้อยโอกาส

จากสิ่งที่ผมได้เล่ามาข้างต้นนี้ คือโอกาสที่ผมได้รับ ความยากจน
ที่ส่งผลให้ผมต้องกลายเป็นเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา อนาคตมืดมิด แต่
เหตุการณ์ในปัจจุบัน ภาพเดิมๆ ค่อยๆ เลื่อนรางออกไปจากชีวิตผม ผมพูด
ได้เต็มปากเต็มคำเลยว่าผม “ไม่ใช่” เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาอีกต่อไป
แล้ว ผมมีโอกาสสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ผมได้ส่งใบสมัคร
เพื่อเข้าศึกษาต่อตามโครงการเพชรในตมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
หากผมสอบได้ตามโครงการนี้ ผมก็คิดว่าผมประสบความสำเร็จในชีวิตไป
หนึ่งขั้นแล้ว

ผมขอขอบคุณโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์อำนาจเจริญที่ให้โอกาส
กับผม จนทำให้ผมมีชีวิตที่ดีขึ้น เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาทุกวันนี้ยังมีอยู่
แต่ผมคิดว่าไม่นานต่อแต่นี้ไป คำๆ นั้นจะหายไปจากสังคมเมืองไทย ผมขอ
เป็นกำลังใจให้กับเพื่อนๆ ได้ฟันฝ่าอุปสรรค เหมือนเช่นที่ผมได้ทำและสำเร็จ
แล้ว ขอขอบคุณที่ยังให้โอกาสผมได้เขียนแสดงความรู้สึกของคนที่เคยเป็น
เด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างผม

ห้องสมุดแสนสนุกสู่ยุคดิจิทัล

เด็กหญิงวรดา วรมิ่ง ชั้น ป.๕

โรงเรียนสฤติเดช จังหวัดจันทบุรี

หนังสือนี้มีมากมายหลายชนิด
ให้ความรู้สำเร้งบันเทิงใจ
มีวิชาหลายอย่างต่างจำพวก
วิชาการสรรมาสารพัน

นำดวงจิตเร่ร่อนขึ้นสดใส
ฉันจึงใฝ่ใจสุมานอ่านทุกวัน
ล้วนสะดวกค้นได้ให้สุขสันต์
ชั่วชีวิตฉันอ่านได้ไม่เบื่อเลย

พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

จากบทพระราชนิพนธ์แสดงให้เห็นว่าการอ่านหนังสือทำให้มีความสุข
สนุกสนาน และสถานที่ที่เราจะค้นคว้าหาความสุขจากการอ่านได้มากที่สุดก็
คือ ห้องสมุด

ในยุคโบราณนั้น การเข้าห้องสมุดจะหาหนังสือแต่ละเล่มก็แสน
จะลำบาก เนื่องจากต้องไปหาจากบัตรรายชื่อ ถ้าบัตรชำรุด เสียหาย เราก็ค
จะหาหนังสือเล่มนั้นไม่พบ แต่ปัจจุบัน ห้องสมุดได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก
มีการพัฒนาไปสู่ระบบอินเทอร์เน็ตระบบดิจิทัลที่กว้างไกล มีการนำ

คอมพิวเตอร์มาไว้ในห้องสมุด ใช้หาข้อมูลได้สะดวกสบายกว่าเดิม ได้รู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ ได้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น เหมือนท่องเที่ยวไปทั่วทุกแห่งหน ทำให้เรามีหูตากว้างขวางขึ้น นอกจากจะให้ความรู้แล้วห้องสมุดระบบดิจิทัลก็ยังให้ความสนุกแก่ทุกคนด้วย เช่น อยากรู้ว่าปลาน้ำจืดมีลักษณะอย่างไร เราก็สามารถเปิดโลกอินเทอร์เน็ตเข้าไปค้นหาดูได้ อยากอ่านหนังสือเล่มไหน อยากรู้อะไร เราก็สามารถเปิด e-Book กดไปดูได้ทุกประเทศ เราสามารถอ่านได้หมดศึกษาได้ทุกรูปแบบ ย่อโลกไว้แค่ปลายนิ้ว เพียงแค่คลิกเข้าไปในคอมพิวเตอร์เป็นการค้นคว้าอย่างไร้พรมแดน เราโชคดีที่เกิดในยุคที่มีห้องสมุดแสนสนุก ดังนั้น เราจึงควรเข้าไปห้องสมุดศึกษาหาความรู้ให้มากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยี ทำให้เรามีห้องสมุดที่ทันสมัย มีระบบการค้นหาค้นคว้าที่ดี การติดต่อระหว่างห้องสมุดต่างๆ ก็ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้ที่รักการอ่านสามารถอ่านหนังสือได้ในทุกที่ แม้กระทั่งคนตาบอด ก็จะมีห้องสมุดเสียง อยากรู้เรื่องอะไรก็ไปกดเทปแล้วเสียงก็จะออกมาให้คนตาบอดได้รับรู้ในสิ่งที่เขาต้องการอยากรู้ ทำให้เขามีความสุขต่อการเข้าห้องสมุด ทำให้เขารู้สึกว่าใช้ชีวิตได้เหมือนคนปกติ

การใฝ่เรียนใฝ่รู้ เป็นพื้นฐานของการปรับตัวให้ก้าวหน้าทันเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาอยู่ในปัจจุบันนี้ ปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ก็คือ การอ่านหนังสือ คนที่อ่านหนังสือมาก เรียนรู้มากก็สามารถปรับตัวให้ทันยุคทันสมัยได้ตลอดเวลาและห้องสมุดก็เป็นศูนย์ทรัพยากรแห่งปัญญาของคนทุกเพศทุกวัยด้วย

ห้องเอ๋ยห้องสมุด	เป็นประดุจดั่งศูนย์ทรัพยากรอันไพศาล
แหล่งรวบรวมความรู้ครั้งบรรพกาล	แล้วสืบสานงานความรู้สู่ปัจจุบัน
เราจึงควรเข้าใช้ให้คุ้มค่า	ศึกษาการทำงานทางปัญญาพาฝัน
สมองกลช่วยคนได้เร็วवलัน	เชิญชวนกันผ่านเข้ามาหาอ่านเอ๋ย

เพลงเพลินใจ

ภารดี พรขจรกิจกุล

รวบรวม

เพลงมีคุณค่าทางด้านจิตใจ เน้นร้องและทำนองเพลง ทำให้เกิดความรู้สึกที่หลากหลายอารมณ์ มีความรื่นรมย์ เกิดจินตนาการและมโนภาพ ผู้มีเสียงเพลงในดวงใจย่อมมีจิตใจเบิกบาน ร่าเริงแจ่มใส นอกจากนี้เนื้อเพลงยังให้ความหมายลึกซึ้งกินใจ ประทับใจและจรรโลงใจ บางครั้งก่อให้เกิดความอึกเหิม ช่วยให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันของหมู่คณะ

จากคุณค่าของเพลงดังกล่าว จึงได้รวบรวมเพลงของศาสตราจารย์ **รุประณี นาคทรพร** ซึ่งแต่งไว้นานแล้ว โดยคัดเลือกเพลงที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัจจุบันและเด็กรุ่นก่อนเคยร้องได้ เช่น เพลงป่าดงพงพี และเพลงแม่สะเรียง-ศรีสะเกษ เป็นต้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพลงที่นำมาเสนอนี้ จะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่เห็นคุณค่าของเพลง โดยนำไปประกอบการจัดกิจกรรมต่างๆ หรือขับร้องเผยแพร่เพื่ออนุรักษ์เพลงที่มีคุณค่าเหล่านี้ให้คงอยู่สืบไป

เพลง ป่าดงพงพี

ทำนอง ลาวเจียง

ป่าดงพงพี ของไทยเราเนี่ย มีเกินพอ
อย่ามัววรีรอ ขอเชิญช่วยกันขม้นขมิ
ถิ่นไทยเนี่ยแดนสุขสันต์ หลากพันธุ์ไม้งามสดสี
ตื่นเถอะเรา ยามเข้ามุงงานทันที
จอบและเสียมของเราก็กมี สินทรัพย์ทวี ด้วยกลสิกรรม (ซ้ำ)
ป่าดงพงพี ของไทยเราเนี่ยอุดมครัน
อยู่ในไพรวัน รักดินถิ่นไทย ใจहरษา
แหล่งธารน้ำชานหลังไหล หว่างไพรนี้งามหนักหนา
ถิ่นแดนทอง เราเนี่ยควรปองคุณค่า
หมั่นขยันทุกวันเวลา สินทรัพย์ได้มา ด้วยกลสิกรรม (ซ้ำ)

เพลง รุ่งแจ้งแสงทอง

ทำนอง หงส์ทองมอญ

หรือนิยมเรียกว่า มะเทิงเม้ยเจิง

รุ่งแจ้งแสงทอง	เสียงนกมันร้องอยู่ในไพร
เหมือนจะปลุกให้ลูกไว	เราขอขอบใจเจ้านกเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	
ดอกจำปาसारภี	อวลกลิ่นมาลีเมื่อลมโชย
ชื่นใจไม่อิดโรย	ยามเช้าลมโชยชวนชื่นเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	
รุ่งแจ้งแสงทอง	นกน้อยลอยล่องในภา
เหมือนจะเตือนเพื่อนโคลคลา	อย่าปล่อยเวลาส่วงไปเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	
ดอกจำปีศรีวนา	อวลกลิ่นมาลาเมื่อลมวน
ชื่นใจในสุคนธ์	ยามเช้าลมวนชื่นใจเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	
รุ่งแจ้งแสงทอง	อาทิตย์สอດสองพนาวัน
เหมือนจะเตือนเพื่อนรักพลัน	รีบทำงานกันอย่าช้าเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	
ดอกพยอมหอมมิวาย	อวลกลิ่นกำจายเมื่อลมขวย
ชื่นใจไม่งงวาย	ยามเช้าลมขวยรวยรินเอ๋ย
เอ๋อ เฮ่อ เออ เฮ่อ เออ เอ็ง เอ๋ย	

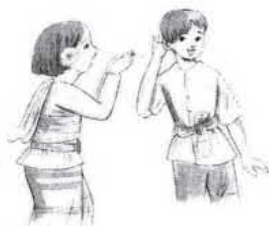

เพลง ชมไพร

ทำนอง เขมรกำปอ

ป่านีเขาวามีวิหค
มาช่วยกัน มาช่วยกันชมไพร
ป่านีเขาวามีความสุข
ให้ก้าวเดิน ให้ก้าวเดินชมไพร

เหล่านกนักร้อยพัน
นะเพื่อนเอ๋ย ให้เฟลิดเฟลิน (ซ้ำ)
สนุกดังเชื้อเชิญ
นะเพื่อนเอ๋ย วิไลตา (ซ้ำ)

เพลง แม่สะเรียง-ศรีสะเกษ

เรียนยินเสียงแม่สะเรียงร้องเรียก
สาตน้ำตัวเปียกฉ่ำเมื่อวันดำหัว
เย็นระรินชื่นกายผ่อนคลายที่เหนื่อยหมองมัว
ไ้อ้เจ้าสายบัวพี่จำจากเจ้าไกล
พี่รักห่วงใยแม่สะเรียง
ออกเรียนตรมระทมเพราะห่วงอาลัย (ซ้ำ)
ใจนางหนอนน็ดให้รอ ณ ศรีสะเกษ
เสาะหาทั่วเขตก็ไม่พบทราวม้วย
จวนจะคำรอนรอน งามงอนเจ้าอยู่แห่งใด
เรียนรอสายใจ ณ ริมห้วยน้ำคำ
ที่นัดประจำของเรา
ออกเรียนตรมระทมเพราะห่วงนางเยาว์ (ซ้ำ)

เพลง กอไข่ในวงนา

ทำนอง ลาวกระโทบไม้

ไอ้ละเนื้อ น้องเอ๋ย (ลา ล้า ละล้า ละลา)
สบสมัย เรามาล้อมกอไข่ เพลินฤทัยในวงนา
แสงส่องจับตา ของเพื่อนนี้เอ๋ย (ล้าละล้า ละลา ล้าลา ละล้าละลา)
เรานี้รักดงป่า ช่อนหากันสนุก
สุขใจจริงเจ้า ไม่เหงาเลยนา (ล้าละล้า ละลา ล้าลา ละล้าละลา)
เสียงดังกรอกรบ ตัวอะไรมันแอบ
อ้อกระต่ายมันเต้นกัน
ต่างคนต่างรำ ร้องเพลงเสนาะ (ละล้า ละลา)
จับใจไพเราะ เกะกะล้อมวง
ปล่อยใจไผ่ผืน เพลินวิญญาน์
ฆ้องกลองก็กก้อง เร้าใจมิเบื่อ (ละล้า ละลา)
งามเหลืออดใจ ไปนิทรา
เสียงเพลงกระหึ่มปลื้มปรีดา
เราหรรษา (ล้า ละลา) สุขใจ

เพลง อวยพรวันเกิด

อวยพรวันเกิด	สิ่งเลอเลิศประมวลมา
ให้สุขศรีปรีดา	สมปรารถนาดังใจปอง
ให้มีอายุยืนนาน	จิตเบิกบานมั่งมีเงินทอง
ชีวิตเจริญเรืองรอง	ธรรมะคุ้มครองสวัสดิเทอญ

เพลง กุหลาบ (DAISY)

กุหลาบ กุหลาบ	กลิ่นหอมชานชาบหทัย
กลีบสดสวย ดูเด่น	ใครพบมิเว้นชื่นใจ
เรานี้ลุ่มหลงพะวงรัก	งามนักรักไฉ่กุหลาบของใคร
อยากได้ไว้ดมชื่นชมเสมอไป	จะถนอมแนบหทัยตลอดกาล

มหัศจรรย์หญิงอ้วน

Wonderful Fat Female

นางสาวนงลักษณ์ เดชเสน ชั้น ม.๔/๑ กลุ่ม ๔

โรงเรียนสตรีศรีน่าน จังหวัดน่าน

ชมพูสาวน้อยผู้ที่มีรูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์แต่กำเนิดหนักถึง ๘๐ กิโลกรัม ผิวขาวผวยาวถึงไหล่ เธอปรารถนาที่จะลดหุ่นของเธอให้ได้ขนาด ๓๒-๒๕-๓๔ เธอจึงตั้งใจออกกำลังกายและลดอาหาร แต่ทำได้เพียงหนึ่งอาทิตย์เท่านั้นก็หมดเรี่ยวแรงที่จะลดน้ำหนักและเธอก็แพ้ใจตนเองในที่สุด

วันหนึ่ง ความคิดนี้ได้กลับเข้ามาในสมองของเธออีก เมื่อเธอได้พบกับเพื่อนนักเรียนชายรุ่นพี่ผู้ที่มีหน้าตาหล่อเหลา เท่ห์ มาดแมน เรียนเก่ง ลูกคุณหนูซึ่งย้ายโรงเรียนมาใหม่ ทำให้เป็นที่ต้องตาต้องใจของสาวๆ หลายคน รวมทั้งชมพู ชมพูจึงเข้าไปตีสนิทเพื่อที่จะรู้จักคุ้นเคยโดยการเป็นแม่สื่อแม่ชักให้เพื่อนของตนเอง และชมพูก็เริ่มการลดน้ำหนักตนเองอีกครั้ง จนแล้วจนรอด

ชมพูก็ทนสภาพความหิวโหยความกระหายและความเหน็ดเหนื่อยจากการลดน้ำหนักไม่ไหว เธอจึงล้มเลิก แต่เมื่อเธอเห็นขุนเธอก็มีกำลังใจขึ้นอีกครั้ง เธอจึงทำการลดน้ำหนักอีกและอ้อนวอนต่อเทพประจำตัวของเธอให้เธอลดน้ำหนักของเธอให้ได้ เมื่อเทพประจำตัวของชมพูได้ยินก็ส่งสารชมพู เพราะชมพูเป็นคนที่มิจิตใจดีงาม ช่วยผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากเสมอ และขุนก็เป็นเนื้อคู่ของชมพูมาแต่ชาติปางก่อน แต่ด้วยผลกรรมของทั้งสองที่ร่วมกันมาจึงเป็นเหตุให้ชมพูมีรูปร่างอ้วนท้วน เทพจึงปลอมตัวเป็นยายแกลงมาช่วยชมพูโดยการลองใจชมพู ยายแกลงได้เดินถือถาดขนมมาขายที่โรงเรียน แต่ก็ไม่มีใครซื้อเพราะคิดว่าไม่สะอาด เมื่อยายแกลงเห็นชมพูเดินผ่านมาก็ขอร้องให้ชมพูซื้อขนมของตน

“ช่วยยายหน่อยนะหนู ไม่มีใครซื้อของยายเลย” ชมพูลังเลใจอยู่ครู่หนึ่งก็หยิบกระเป๋าดังขึ้นมา

“หนูมีแค่นี้คะคุณยาย ๕๐ บาทพอไหมคะ”

“๕๐ บาท ยายยกให้หมดนี้เลยแล้วกันนะ ถือว่าหนูช่วยยาย”

“จะดีหรือคะยาย”

“ดีแน่ เอ้อ! ยายมีแหวนวิเศษอยู่นี้ ยายให้เพราะเจ้าช่วยยายจำวันนะ เวลาอยากได้อะไรให้อธิษฐานแล้วมันจะเป็นจริง”

“ยายให้หนูเยอะขนาดนี้ หนูรับไว้ไม่ได้หรอกค่ะ”

“ไม่เป็นไร ยายไปก่อนละ”

“เดี๋ยวค่ะยาย” ชมพูกำลังจะเดินตามแต่ก็ไม่ทันยายแกลง

หลังจากยายแกลงได้เดินจากชมพู ชมพูได้นำแหวนขึ้นมาดู พลังคิดในใจว่า “ถ้าหากเป็นจริงโอกาสที่เราจะพอมก็มีมากขึ้น ไชโย! เราจะสวยแล้ว” ชมพูเดินผ่านแม่น้ำพอดิ เห็นลูกแมวใกล้จะจมน้ำ แม่แมวยืนอยู่ฝั่งตรงข้าม นั่งดูลูกพร้อมส่งเสียงร้องขอความช่วยเหลือ ชมพูจึงตัดสินใจว่ายน้ำไปช่วยลูกแมวขึ้นมาจากฝั่ง แต่ลูกแมวก็สิ้นใจตาย แม่แมวเห็นลูกนอนนิ่ง มั่นก็

ทำท่าเหมือนจะร้องไห้แล้วร้องเรียกลูก แม่แมวใช้เท้าและจมูกเขี่ยลูกให้ตื่น แต่ลูกแมวกียังนอนนิ่ง แม่แมวกก็ได้แต่ร้องไห้และเปล่งเสียงแห่งความเสียใจ ที่ลูกน้อยจากไป ขมพู่จึงหยิบแหวนขึ้นมาดู แล้วคิดถึงคำที่ยายแก่พูด ลักครู่หนึ่ง จึงตัดสินใจอธิษฐานขอพรจากแหวนให้ลูกแมวฟื้นคืนชีพ แม่แมวก็นึกใจทำให้ ออกมาพร้อมกับพูดว่า

“ขอบคุณท่านมากที่ช่วยชีวิตลูกของข้า”

“เอ๊ะ...แมวพูดได้” ขมพู่ตกใจกับสิ่งที่ตนได้เห็น

แม่แมวก็กลายร่างเป็นยายแก่ จากยายแก่ก็กลายเป็นเทพธิดา ซึ่งขมพู่จำได้ดีว่าเทพองค์นี้เป็นเทพประจำตัวของเธอ ขมพู่นั่งก้มลงกราบ เทพธิดา เทพธิดาก็พูดกับขมพู่ว่า

“เธอเป็นคนดีเข้าใจความรักของแม่ที่มีต่อลูก”

“ขอบพระคุณค่ะท่านเทพธิดา”

“เราขอให้เธอทำความดีให้มากๆ เธอจะได้สนใจปรารถนา ขมนั่น ก็รับประทานเดือนละชิ้นเท่านั้นเพื่อความสมดุลของร่างกาย ทำตามที่เรา พูดนะแล้วเธอจะโชคดี เราต้องไปแล้ว”

ขุนสอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้ ขมพู่ตั้งใจเรียนและทำตาม เทพธิดาที่เคยพูดไว้กับตน ไม่นานขมพู่ก็ได้รับความนิยมจากเพื่อนๆ และ ยังได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่นของห้องอีกด้วย แล้วขมพู่ก็ผอมลงและมี รูปร่างดีที่สุดในที่สุด ขมพู่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ที่เดียวกับขุน เมื่อทั้งสองพบกัน อีกครั้ง ขุนก็สารภาพรักกับขมพู่ว่า ตนเองรักขมพู่ตั้งแต่ขมพู่ยังอ้วนเพราะ ดูแล้วน่ารัก ถึงแม้ขมพู่จะไม่ได้อ้วนแล้วก็ตาม เขาก็ยังรักเธออยู่ด้วยความจริงใจ ไม่ใช่เห็นแค่รูปร่างหน้าตาดี ขมพู่ดีใจที่ขุนบอกความจริง กับเธอ ขมพู่จึงบอกความรู้สึกที่มีต่อขุน เมื่อทั้งสองเรียนจบและมีงานทำ ก็ได้แต่งงานกัน และใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

วันนี้คุณ “ให้” สิ่งดีๆ หรือยัง

เขาวลี นาคสุขศรี

สังคมเราในปัจจุบันยังก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้นเท่าใด คุณสมบัติข้อหนึ่งที่คนไทยเราเคยมีแต่กำลังจะลืมกันไปทุกขณะก็คือ “การให้” การให้ในที่นี้มิได้เน้นเฉพาะด้านวัตถุ แต่เน้นด้านจิตใจเป็นพื้นฐาน ผู้เขียนอยากให้เห็นเด็กไทยยุคใหม่หันมาใส่ใจต่อคุณธรรม จริยธรรมให้มากขึ้น เพื่อยกระดับสังคมไทยในวันข้างหน้าให้เป็นสังคมที่ผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม ในฐานะของนักวิชาการ ก็ขอเสนอแนวคิดนี้ พร้อมทั้งสาระความรู้ที่คิดว่าเยาวชนควรทราบ โดยนำเสนอในรูปของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมด้าน “การให้สิ่งดีๆ” ดังนี้

ให้อภัย, ยกโทษ to forgive - Please forgive me for my being late.
(กรุณายกโทษให้ฉันด้วยที่มาช้า)

ให้ทาน to give alms - Most Thai people usually give alms to the beggars to express their mercy.

(คนไทยส่วนใหญ่มักให้ทานแก่ขอทานเพื่อแสดงความเมตตา)

ให้กำลังใจ to encourage - My parents always encourage me to be more patient.

(พ่อแม่ของฉันให้กำลังใจฉันเสมอๆ เพื่อให้มีความอดทนมากขึ้น)

บริจาค (ให้เงิน, สิ่งของ) to donate - Have you ever donated bloods to the Thai Red Cross Society?

(คุณเคยบริจาคโลหิตให้สภากาชาดไทยบ้างหรือยัง)

ให้เกียรติ, แสดงความเคารพ to honour - We remove our hats to honour the dead man.

(เราถอดหมวกออกเพื่อแสดงความเคารพผู้ตาย)

ให้ศีลให้พร to bless - May God bless you.

(ขอให้พระเจ้าคุ้มครองคุณ)

ให้โอกาส to give (someone) a chance - Don't you give her another chance to try?

(คุณจะไม่ให้โอกาสเธอได้ลองพยายามอีกครั้งหรือ)

ให้ความสะดวก to facilitate - Technology facilitates our daily lives.

(เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกแก่เราในชีวิตประจำวัน)

ยกให้, เสียสละ to give (something) away - His giving some of his properties away to the poor deserves a praise.

(การยกทรัพย์สินสมบัติบางส่วนของเขาให้แก่คนยากจนสมควรได้รับการยกย่อง)

ให้ความช่วยเหลือ to give (someone) a hand - He always give me a hand when I am in trouble.

(เขาให้ความช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันประสบภาวะยากลำบาก)

ให้การต้อนรับ to welcome - We welcome our parents' guest.

(เราให้การต้อนรับแขกของคุณพ่อคุณแม่)

ให้ความมั่นใจ, รับรอง to assure - I can assure you of the good news.

(ฉันรับรองแก่คุณได้ว่ามันเป็นข่าวดี)

ให้ความเป็นธรรม to give fair treatment - The Prime Minister promises to give fair treatment to the poor victims.

(นายกรัฐมนตรีสัญญาว่าจะให้ความเป็นธรรมแก่คนผู้เคราะห์ร้ายที่น่าสงสาร)

ให้คำยกย่องชมเชย to praise - Please don't praise me to the sky.

(กรุณาอย่ายอฉันจนเลิกลอยเกินไป)

ให้คำแนะนำ to give (someone) advice - Teachers are always ready to give their students good advice.

(ครูพร้อมที่จะให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูกศิษย์เสมอ)

ฝากความระลึกถึง to give one's best regards - Please give my best regards to your parents.

(ขอฝากความระลึกถึงของฉันไปยังคุณพ่อคุณแม่ของเธอด้วย)

รู้จักคำศัพท์เหล่านี้แล้วก็ขอให้นำไปปฏิบัติกันด้วยนะค่ะ แล้วจะบังเกิดสิ่งดีๆ กับตนเอง อย่างน้อยๆ ก็รู้สึกสุขใจ ไม่เชื่อก็ลองทำดูสิ...

ฝันให้ไกล...ไปให้ถึง...จุดหมาย

เด็กหญิงสุนิสา แจ่มสว่าง ชั้น ม.๓

โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี

ฉันมานั่งคิดอะไรพลางๆ ในห้องนอนของแม่ประมาณ ๑๙ นาฬิกา ๒๐ นาที ไม่รู้ว่าฉันได้แรงบันดาลใจจากที่ไหน ทำให้ฉันคิดและวางแผนอนาคตของตัวไว้ว่า หลังจากจบ ม.๓ ฉันจะต้องเรียนต่อ ม.ปลายสายภาษาให้ได้ พอจบ ม.๖ ฉันก็จะสอบเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยที่ไหนสักแห่งหนึ่ง โดยที่ฉันจะเลือกคณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษา ให้จบ ป.ตรี ถ้าฉันทำจุดนี้ได้ฉันก็จะขอคุณพ่อคุณแม่เรียนต่อ ป.โท เพราะ ป.โท คือความฝันที่ฉันต้องการศึกษาสูงสุดแล้วตอนนี้ และอาชีพที่ฉันใฝ่ฝันก็มีตามลำดับ คือ แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ ราชทูต วิศวกร หรือสถาปนิก แต่ละอาชีพที่ฉันฝันไว้ฉันคิดว่าถ้าฉันตั้งใจ รัก และพยายาม มันก็คงแค่เอื้อม ท้ายๆ ที่ความจริงฉันเองก็ยังไม่รู้เส้นทางที่จะไปสู่อาชีพที่ฝันได้อย่างไร

ฉันมักจะคิดว่าตัวเองมีปมด้อยในด้านความรู้สึก ฉันคิดเสมอว่า “ในโลกนี้จะไม่มีความเข้าใจฉันได้เลยหรือนี่” ฉันมักจะฝังตัวเองกับความรู้สึกแบบนี้ มันไม่ได้เกิดอะไรขึ้นเลย ในขณะที่ฉันก็ยังไม่รู้สาเหตุที่แท้จริง แต่ฉันก็ได้แค่บอกกับเพื่อนเป็นนัยๆ ว่า “พูดไม่ค่อยเก่งแต่ก็รักเสมออะ” หลายครั้งก็ไม่มีทีท่าว่าเพื่อนจะสนใจเท่าไร ฉันคิดจนกลัวว่าฉันจะมีทิฐิและฝังใจในความรู้สึกไม่ค่อยดี เมื่อนั้นมีครอบครัวแล้ว

เมื่อกล่าวถึงครอบครัว ฉันก็ตั้งความฝันไว้เช่นเดียวกัน คืออันดับแรก ฉันต้องมีงานที่รักและมั่นคงทำในหนึ่งอาชีพที่ได้กล่าวไว้ มีบ้าน (เดี่ยวกะทัดรัด น่าอยู่ บรรยากาศบริสุทธิ์) ส่วนเรื่องความรักฉันคิดว่าฉันต้องแต่งงาน โดยแต่งงานกับคนที่ฉันรัก ต่างฝ่ายต่างเข้าใจกัน ถ้าพร้อมฉันก็จะแต่งงานกับเขา คนที่ฉันรัก และอยากจะมีลูกเล็กๆ ด้วยกันสัก ๒ คน ฉันจะหาระเบียบแบบแผนกินไปไหม? ถ้าฉันอยากจะได้ลูกชายคนแรกและตามด้วยลูกสาว ลูกของฉันจะต้องเป็นคนเก่ง มีเหตุผลในการคิดพูดและกระทำ มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และที่สำคัญต้องเป็นคนดีของสังคมด้วย ฉันได้แต่หวังว่า “ฉันจะต้องมีชีวิตอยู่ด้วยสถานภาพที่บริสุทธิ์กายใจเพื่อสิ่งที่ฉันฝันไว้” มันอาจจะไม่ได้ทุกอย่างแต่ขอแค่มีความสุขในสิ่งที่ฉันก็พอใจแล้วเพราะความสุขนั้นฉันเอาไว้ที่ใจ

ถ้าในจุดที่ฉันยืนมั่นคง และเป็นสิ่งที่ฉันและทุกคนเห็นพ้องว่าดีแล้ว มันทำให้ฉันมีกำลังใจ...ถึงแม้ว่าจะไม่มีใครเข้าใจเลยจนถึงบ้านปลายสุดท้ายของชีวิต

บุคคลที่ฉันจะลืมไม่ได้เลยเด็ดขาด คือ คุณพ่อ คุณแม่ ถ้าฉันประสบความสำเร็จในชีวิตก็คงเป็นท่านทั้งสองที่เลี้ยงดูฟูมฟักฉันตั้งแต่เด็ก ฉันจะต้องไม่ปล่อยให้บ้านปลายชีวิตของท่านลำบากเหมือนคนแก่ที่ฉันพบเห็นทั่วไปแน่ๆ ฉันจะตอบแทนท่าน เป็นลูกที่ดีกตัญญูรู้คุณ ฉันจะสร้าง

บ้านให้ท่านได้อยู่ จะดูแลท่านไม่ให้ขาดตกบกพร่อง และที่สำคัญ...ฉันยังมีน้องชายอีกคนที่ยังต้องดูแล ฉันจะต้องไม่ทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ต้องมีสักวันที่ท่านจะเห็นว่าฉันก็ทำฝันให้เป็นจริงและนำความภาคภูมิใจมาสู่วงศ์ตระกูลได้เหมือนลูกที่ดีเยี่ยมลูกคนอื่น

ในชีวิตนี้ฉันไม่ได้หวังชื่อเสียง ความเด่นความดัง เงินทองมากมายอะไร ขอแค่ชีวิตฉันชีวิตพ่อแม่และคนที่ฉันรักมีความสุขก็พอ ชีวิตของคนบางคนอาจจะเคยเจอสมรสุมร้าย บางคนก็ฝ่าฟันไปได้เพราะความไม่ย่อท้อ ยึดมั่นกับคำว่า พยายาม แต่บางคนอาจจะยอมแพ้จมดิ่งลึกลงเหวเพราะไม่มีความแข็งแกร่ง ท้อแท้กับทุกอย่างที่เป็นอุปสรรคของชีวิต จนไม่อาจจะกลับมาตั้งตระหนกฟันฝ่าปากเหวได้อีกเลย แต่สำหรับชีวิตฉันเองก็ยังไม่เคยเจออุปสรรคที่มันมีอิทธิพลพอที่จะทำให้ฉันแก้ไขไม่ได้ แต่ฉันก็คิดอยู่เสมอว่าต้องมีสักวันหนึ่งแหละที่จะต้องเจอสมรสุมร้ายของชีวิต ฉันไม่รู้ว่ามันจะร้ายแรงแค่ไหนถ้าถึงเวลานั้น แต่ตอนนี้ฉันไม่เคยหวั่นกลัวกับมัน เพราะฉันพร้อมรับกับสถานการณ์เข่นนั้นตลอดเวลา ทั้งๆ ที่ความจริง ฉันเป็นคนที่ยืดหยุ่นต่อทุกสิ่งได้ง่ายมาก ฉันไม่ใช่คนเข้มแข็งหรืออดทนอะไร แต่ฉันมีความฝัน เมื่อฉันมีความฝันความพยายามก็แทรกซึมเข้ามาในตัวฉันทุกเวลานาที ต่อให้มีอุปสรรคแต่ฉันก็จะฝ่าฟันไป ถึงมันจะไม่สำเร็จแต่ก็ทำให้ฉันได้รู้ว่าฉันนะมีความพยายามสูง (ลิป) คนเราแค่มีความพยายามจะแพ้หรือชนะก็เป็นสิ่งที่ดีที่สุดของชีวิตคนเราแล้ว ฉันเชื่ออย่างนั้นนะ...

ฉันไม่รู้ว่าจะไปหยุดชีวิตที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ฉันก็ขอแค่นี้...คนเข้าใจและรัก...ก็พอ ฉันจะต้องดำเนินชีวิตอยู่ต่อไป...เพื่อสิ่งที่ฉันฝันและต้องการ...ไปให้ถึงจุดหมาย

รักกันไว้เถิด

เด็กหญิงนิสา สะอะ ชั้น ป.๖

โรงเรียนบ้านบ่อน้ำส้ม จังหวัดสงขลา

หนูได้ติดตามข่าวสถานการณ์ภาคใต้จากโทรทัศน์ มีการต่อสู้และฆ่ากันตายทุกวัน หนูสงสัยว่าเขาทำเพื่ออะไร เขาทำเพื่อศาสนาหรือทำเพื่อใครกันแน่ หนูอยากเห็นความสงบ อยากให้ทุกคนมีความรักต่อกัน ทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ไม่ได้สอนให้ฆ่ากัน หนูขอให้หยุดฆ่าฟันกันเถิดค่ะ ถึงแม้จะนับถือศาสนาอะไร แต่พวกเราคือคนไทยอยู่ใต้ร่มธงไทยด้วยกัน

ไดโนเสาร์ จากบันทึกธรรมชาติ

ดร.วราวุธ สุธีธร

ประวัติแผ่นดินอีสาน

หลายร้อยล้านปีก่อน แผ่นดินไทยรองรับด้วยหินรากฐาน ที่ประกอบด้วยหินอัคนีระดับลึก และหินแปรที่ต่อมาหินรากฐานถูกปิดทับด้วยหินตะกอนพัดพาและหินคาร์บอนेटที่เกิดในทะเล จนกระทั่งเมื่อ ๒๒๐ ล้านปีที่แล้วทะเลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบรรพกาล เริ่มถดถอยออกไป พื้นที่ทั้งหมดถูกยกตัวขึ้นเป็นแผ่นดิน เกิดภูเขาและภูเขาไฟ พร้อมๆ กับการกำเนิดของหินอัคนี ชั้นหินที่สะสมตัวก่อนหน้านั้นจากการคดโค้ง โกง่งอ และบางแห่งก็เลื่อนขาดออกจากกัน เปลือกโลกปริแตกเกิดเป็นแอ่งสะสมตัวขนาดเล็กประมาณ ๑๐ แอ่ง กระจายทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือบรรพกาล หลังจากนั้นบริเวณทั้งหมดก็ค่อยๆ ต่อเนื่องกันกลายเป็นแอ่งสะสมตะกอนบนแผ่นดิน

ขนาดมหึมา มีลักษณะยาวในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ - ตะวันออกเฉียงใต้ มีแม่น้ำหลายร้อยสายไหลมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออก และได้จากทั้งลาวและกัมพูชา เข้ามาในใจกลางแอ่ง แล้วไหลไปสู่ทะเลทางทิศตะวันตก ภายใต้สภาพภูมิประเทศที่ค่อนข้างร้อนและแห้งแล้ง ตะกอนที่สะสมตัวโดยแม่น้ำและที่ราบลุ่มนี้จึงมีลักษณะเป็นสีแดง ซึ่งต่อมากลายเป็นหินตะกอนแดง เรียกว่า “กลุ่มหินโคราช”

ประมาณ ๑๐๐ ล้านปีก่อน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีการปรับสภาพภูมิประเทศกลายเป็นแอ่งปิด มีทะเลสาบน้ำเค็มขนาดใหญ่ ซึ่งคาดว่ากักขังน้ำทะเลที่ท่วมท้นเข้ามาเอาไว้อีกพร้อมกับการระเหยแห้ง ทำให้เกิดแอ่งสะสมเกลือหินและแร่โพแทส หลังจากนั้นก็กลายเป็นทะเลทราย จนกระทั่งแผ่นดินอีสานถูกยกตัวขึ้นพร้อมๆ กับการเกิดภูเขาหิมาลัย กลายมาเป็นที่ราบสูงโคราช เกิดเทือกเขาภูพานและเทือกเขาที่ประกอบตัวเป็นขอบที่ราบสูงโคราช จากนั้นกระบวนการกัดเซาะและการผุพังทำลายโดยแม่น้ำลำธาร ก็ทำให้ภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นดังเช่นที่เห็นในทุกวันนี้

ในช่วงเวลาที่ภาคอีสานเป็นแผ่นดิน เป็นเวลาที่ไดโนเสาร์ สัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ กำลังครองโลกอยู่ทั่วทุกหนแห่ง บริเวณที่เป็นแผ่นดินไทยก็มีได้เช่น ไดโนเสาร์ซึ่งกำเนิดขึ้นมาเมื่อประมาณ ๒๒๕ ล้านปีก่อนวิวัฒนาการสืบทอดต่อเนื่องกันไปเป็นเวลายาวนาน จนไดโนเสาร์สูญพันธุ์หมดสิ้นไปจากโลก เมื่อประมาณ ๖๕ ล้านปีก่อน แต่ประวัติชีวิตของไดโนเสาร์ในประเทศไทย ได้ถูกระดมชาติเก็บรักษาไว้ในชั้นหินตะกอนแดงช่วงมหายุคมีโซโซอิก ซึ่งได้ถูกค้นพบและทำการศึกษาวิจัยต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ โดยคณะสำรวจไทย-ฝรั่งเศส การค้นพบฟอสซิลไดโนเสาร์เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะทำให้รู้ถึงการวิวัฒนาการของไดโนเสาร์แถบเอเชีย

รวมทั้งของโลกด้วย เพราะฟอสซิลจากที่ราบสูงโคราช พบไดโนเสาร์ถึง ๑๖ ชนิด ในช่วงอายุ ๒๑๐ ล้านปี ถึง ๑๐๐ ล้านปี และเป็นไดโนเสาร์ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ๒ กลุ่มคือ ไทรันโนซอร์ ชนิดที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ตั้งชื่อว่า สยามโมไทรันนัส และซอโรพอด ชื่อ อีสานโนซอร์ส เป็นไดโนเสาร์กินพืชขนาดใหญ่ที่เก่าแก่ที่สุดเป็นบรรพบุรุษของไดโนเสาร์กินพืชขนาดยักษ์ทั่วโลก นอกจากนี้ยังค้นพบรอยทางเดินของไดโนเสาร์ เป็นรอยตีนของไดโนเสาร์ หลากหลายชนิดหลายขนาด อีก ๖ แหล่ง ซึ่งก็จะบอกได้ถึงการเดินทาง และวิถีชีวิตของไดโนเสาร์ เช่น เดินด้วย ๒ ขา หรือ ๔ ขา เร็วหรือช้าแค่ไหน และอยู่โดดเดี่ยวเพียงลำพังหรืออยู่รวมกันเป็นฝูง ทำให้สามารถจินตนาการถึงสภาพแวดล้อมในบรรพกาลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังพบสัตว์ชนิดอื่นที่อยู่ร่วมยุคสมัยกับไดโนเสาร์ ได้แก่ ปลาฉลามน้ำจืด ปลาเกล็ดแข็ง สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก เต่า ไฟโตซอร์ จระเข้ และเทอโรซอร์ ส่วนพวกพืชพบลำต้นพืชกลายเป็นไม้ รอยพิมพ์ใบไม้ละอองเรณู และร่องรอยของสัตว์โบราณอื่นๆ อีก ซึ่งทั้งหมดก็จะทำให้การสร้างภาพในอดีตสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บันทึกจากสหัสขันธ์

ช่วงฤดูฝน ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่วัดสักกะวัน อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งตั้งอยู่ที่เชิงภูมู่ข้าว อันเป็นภูเขาลูกโดดลูกเล็กๆ ท่านพระครูวิจิตรสหัสคุณ (พระญาณวิศาลเถร) เจ้าอาวาส ได้ชวนเขาทำสมาธิอันเป็นกิจวัตร ในช่วงขณะนั้นฝนได้ตกติดต่อกันหลายวัน ทำให้ป่ารอบภูเขามืดดำ และน้ำฝนก็ได้ไหลกลงไปเต็มสระใหญ่ด้านใต้ของวัด ก่อนรุ่งสางวันนั้น ท่านเจ้าอาวาสก็ได้มีมติเห็นว่าที่สระน้ำมีสัตว์ขนาดใหญ่ฝูงหนึ่ง มาเล่นน้ำอย่างสนุกสนาน เป็นสัตว์ที่ท่านไม่เคยเห็นมาก่อน ตัวใหญ่มหึมา คอยาวหางยาว ท่านได้นิมนต์เขานั้นหลายครั้ง จนวันหนึ่งก็นิมนต์เห็นรถบัสนักใหญ่

มีคนนั่งเต็มรถเคลื่อนมาตามถนนเส้นทางที่เป็นถนนดินรอบเขา มหาหยุดอยู่ตรงด้านเหนือสระน้ำ ในรถท่านเห็นพระอาวุโสรูปหนึ่ง ซึ่งบอกกับท่านว่า “ที่นี่สำเร็จแล้ว” แล้วก็เลือนหายไป รุ่งเช้าฝนยังตกหนักท่านได้ชวนเณรออกไปด้วยกันเพื่อไปตรวจดูตรงที่เห็นรถมาจอด ก็พบว่าตรงนั้น น้ำฝนที่หลากลงมาจากเขาได้กัดเซาะพื้นถนนเป็นร่องลงไปประมาณสองฟุต เผยให้เห็นกระดูกเป็นหินปรากฏอยู่ที่พื้นพร้อมกับมีเศษกระดูกหลุดออกมา กระจัดกระจายอยู่บริเวณนั้นเป็นจำนวนมาก ได้ให้เณรเก็บเศษกระดูกที่กลายเป็นหินเหล่านั้นมารวมกันไว้บนเสื่อผืนหนึ่ง และในวันนั้นได้มีการประชุมที่อำเภอ จึงได้มีการแจ้งเรื่องการค้นพบต่อที่ประชุม ประจวบกับจังหวัดกาฬสินธุ์กำลังทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยว ข้าราชการคนนั้นจึงไปถึงหน่วยงานของกรมทรัพยากรธรณีในท้องที่ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในภาคอีสาน คือ หน่วยพัฒนาน้ำบาดาลที่ ๓ จังหวัดขอนแก่น แล้วเรื่องจึงมาถึงหน่วยสำรวจโดโนเสาร์ของกรมทรัพยากรธรณีในอีก ๒-๓ วันต่อมา

การสำรวจเบื้องต้น การขุดทดสอบแหล่งดำเนินต่อไปเป็นลำดับถึงต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๗ การขุดค้นแหล่งอย่างเป็นทางการก็เริ่มขึ้นในเวลาเพียงหนึ่งเดือน ฟอสซิลกระดูกโดโนเสาร์ขนาดใหญ่ก็โผล่เรียงรายให้เราเห็นอยู่ในหลุมขุด ถึงกว่า ๒๐๐ ชิ้น หลายกลุ่ม ซึ่งบางส่วนก็ยังเรียงรายต่อกัน บางส่วนก็กระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ อันแสดงถึงช่วงเวลาก่อนที่จะถูกฝังกลบ ว่าเร็วหรือช้า แต่ทุกวันฟอสซิลชิ้นใหม่ก็ยังโผล่ออกมาให้เห็น ทำให้คณะขุดสำรวจทำงานด้วยความตื่นเต้น ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย และแทบจะไม่ได้หยุดเลยต่อเนื่องกันเป็น

เวลา ๑ ปี เต็มๆ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๓๘ ก็พบฟอสซิลอีกกลุ่มซึ่งกระดูกยังเรียงรายต่อกันตั้งแต่กระดูกสันหลัง ซีโครง สะโพก ตลอดจนส่วนหางซึ่งม้วนงอเป็นวงกลมพาดผ่านส่วนหลังต่อเนื่องไปจนจรดปลายหาง มีทั้งกระดูกขาหลังและขาหน้าอยู่ในตำแหน่งเดิม แต่ส่วนคอและหัวกะโหลกหลุดออกไปจากที่ และกระจัดกระจายไป ทำให้พบแต่ชิ้นส่วนของฟัน กราม และหัวกะโหลก ซึ่งก็บอกนัยสำคัญทางวิทยาศาสตร์ได้มากมาย ทำให้ทราบว่าบริเวณแหล่งนี้เมื่อ ๑๓๐ ล้านปีก่อน เป็นร่องน้ำของลำน้ำใหญ่ ซึ่งเป็นบริเวณที่เหมือนกับ กับดักทางธรรมชาติดักซากที่ลอยน้ำผ่านมาติดอยู่ตรงนี้ และกลบฝังโดยตะกอนดินทรายจากแม่น้ำ เป็นแหล่งสะสมกระดูกของไดโนเสาร์หลายชนิด โครงร่างที่พบเกือบสมบูรณ์ทั้งตัวนั้นเป็นของไดโนเสาร์ภูเวียงโกซอรัส สิรินธรเน ในหลุมขุดค้นแหล่งนี้พบฟอสซิลไดโนเสาร์ทั้งหมดมากกว่า ๓๐๐ ชิ้น จากไดโนเสาร์อย่างน้อย ๗ ตัว เป็นไดโนเสาร์กินพืช ๒ ชนิด และพบฟันของไดโนเสาร์กินเนื้อปนอยู่ในกองกระดูกไดโนเสาร์กินพืชอีก ๒ ชนิด รวมทั้งพบฟันจระเข้ กระดองเต่าโบราณ หอย ๒ ฝา น้ำจืดหลายชนิด

กรมทรัพยากรธรณี ได้พัฒนาแหล่งไดโนเสาร์วัดสักระวัน ภูกันข้าว มาเป็นลำดับ โดยจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษาวิจัยและพิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์เป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านธรณีวิทยา ที่จัดแสดงเรื่องราวประวัติของแผ่นดินไทยและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

บันทึกจากท่าอุเทน

อากาศแจ่มใสหลังพายุฝน แสงแดดก็สดใสแสงก่อให้เกิดประกายระยิบระยับจับพื้นผิวดิน บรรยาการคอบอุ้น ไดโนเสาร์นกกระจอกเทศ เยื้องย่างหากินรวมกันเป็นฝูง กว่า ๑๐ ตัว ไดโนเสาร์พวกนี้มีขนาดพอๆ กับ

นกกระจอกเทศรูปร่างก็คล้ายกัน คอเรียวเล็กยาว เดินด้วย ๒ ขา ปวดเปรียว แข็งแรง แต่ส่วนที่ต่างไปจากนกกระจอกเทศเห็นได้ชัดคือขาหน้าเรียวเล็กยาว มีนิ้วมือ ๓ นิ้ว แทนที่จะเป็นปีก และส่วนหางก็เรียวยาวแบบสัตว์เลื้อยคลาน ส่วนขาเหมือนนก นิ้วตีนมี ๓ นิ้ว (นกกระจอกเทศ มีแค่ ๒ นิ้ว) ผิวหนังเป็นเกล็ดแทนที่จะเป็นขนแบบนก การอยู่รวมกันเป็นฝูงเช่นนี้เอื้อประโยชน์ใน

การระวังภัยจากผู้ล่าได้เป็นอย่างดี ตอนนี้ทั้งฝูงเดินมุ่งหน้าสู่แหล่งน้ำ ถึงที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งเป็นพื้นที่กำลังหมาดๆ การเหยียบย่ำลงไปในพื้นที่นี้จึงก่อให้เกิดรอยตีนของพวกมันปรากฏชัดอยู่บนพื้นหมาด และอีกไม่นานพระอาทิตย์ก็จะส่องแสงเต็มที่ทำให้พื้นดินแห้ง บางช่วงฝูงไดโนเสาร์นกกระจอกเทศเหล่านี้ก็จะเดินผ่านแนวทางเดินของจระเข้เจ้าถิ่นหรือสัตว์เลื้อยคลาน

ขนาดเล็ก ที่เดินขึ้นจากน้ำก่อนการมาถึงของพวกมัน ทันใดนั้นก็ปรากฏไดโนเสาร์อีกชนิดหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าเดินมุ่งหน้ามายังแหล่งน้ำด้านหน้าของฝูงไดโนเสาร์นกกระจอกเทศทำให้เจ้าตัวเล็กสุดตกใจเดินวนหลบไป ก่อให้เกิดทางเดินเป็นวงโค้งกลับ บันทึกไว้บนแผ่นดิน

บางครั้งกระบวนการทางธรณีวิทยาที่เหมาะสมก็เก็บรักษานันทิกระบวนชาติเหล่านี้ไว้ในชั้นหิน เพื่อบอกให้นักวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้มาค้นหาคำตอบ

ต้นเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ คุณนเรศ สัตยารักษ์ จากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ พานักธรณีวิทยาไปศึกษาหินที่ท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ก็พบรอยตีนไดโนเสาร์อยู่ในผิวหน้าของหินทรายสีน้ำตาลแดงภายในบ่อเหมืองของเอกชน ริมทางหลวงสายนครพนม - บ้านแพง ที่กิโลเมตร ๒๕๗ ห่างจากอำเภوتاอุเทนประมาณ ๒๗ กิโลเมตร คณะสำรวจไดโนเสาร์จากกรมทรัพยากรธรณีจึงเดินทางไปทำการตรวจสอบ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ พบรอยตีนของไดโนเสาร์ปรากฏบนผิวหน้าของหินทรายสีน้ำตาลแดงจำนวนมาก มีทั้งที่เป็นรอยจริงคือรอยบุ่มเล็กลงไปและที่เป็นรอยพิมพ์ูน ลักษณะของรอยตีนเห็นชัดเจน เป็น ๓ นิ้ว คล้ายรอยตีนไก่ปลายนิ้วมีเล็บแหลมคม แสดงลักษณะของพวกกินเนื้อ แนวทางเดินและขนาดของรอยบอกได้ว่า เดินด้วย ๒ ขาหลัง ขนาดความสูงถึงสะโพกประมาณ ๑ เมตร รอยจำนวนมากที่เดินไปทางเดียวกันแสดงว่าอยู่รวมกันเป็นฝูงพวกนี้น่าจะเป็นไดโนเสาร์นกกระจงอกเทศ และมีรอยตีนของพวกกินพืชขนาดใหญ่ คือ ซอโรพอด และ อิกัวโนดอน อยู่ด้วย นอกจากนั้นยังพบรอยตีนของจระเข้อีกหลายแนว

รอยตีนเหล่านี้ปรากฏอยู่บนผิวหน้าที่เป็นรอยริ้วคลื่นและรอยระแหงโคลนในหินทรายที่มีอายุประมาณร้อยล้านปี ซึ่งถูกระเบิดออกมาเป็นก้อนขนาดใหญ่ในบ่อเหมืองที่ขุดลึกลงไปประมาณ ๒๐ เมตร กว้าง ๒๐๐ เมตร ยาว ๕๐๐ เมตร หินเหล่านี้จะถูกย่อยเป็นก้อนเล็กลงเพื่อใช้สำหรับถมตลิ่งป้องกันการกัดเซาะของฝั่งแม่น้ำในจังหวัดนครพนม

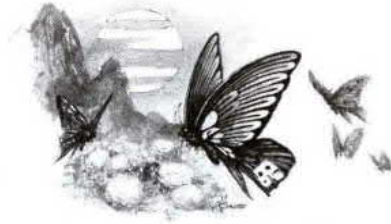
คณะสำรวจไดโนเสาร์ได้ทำการเก็บตัวอย่างก้อนหินที่มีรอยตีนกลับมาเพื่อศึกษาวิจัยและอนุรักษ์เฉพาะก้อนที่พอยกไหว แล้วแจ้งให้ทางจังหวัดช่วยในการอนุรักษ์ ในช่วง ๓ ปี ได้เข้าไปทำการศึกษาหลายครั้งและเคลื่อนย้ายตัวอย่างกลับมาได้บ้างบางส่วน แต่หินที่ระเบิดออกทั้งหมดก็ถูก

ขนย้ายไปถนอมถนอม พอเหมืองหยุดทำการประมาณกลางปี ๒๕๕๖ จากนั้น คณะสำรวจไดโนเสาร์ได้ออกไปสำรวจในพอเหมืองอีกครั้ง พบว่าบริเวณ ขอบบ่อยังเหลือชั้นหินที่มีรอยตีนไดโนเสาร์ปรากฏอยู่บ้าง จึงทำการศึกษา อย่างเป็นระบบ พบรอยทางเดินของไดโนเสาร์ อยู่ในชั้นหินขอบบ่อด้าน ทิศเหนือ เป็นแนวกว้างประมาณ ๒ - ๓ เมตร ยาว ๒๐ - ๓๐ เมตร ๓ บริเวณ ไม่ต่อเนื่องกัน ได้ทำการคัดลอกแนวรอยทางเดิน วัดขนาด บางส่วนที่ น่าสนใจก็ทำพิมพ์จำลองเก็บไว้ จนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะสำรวจ ไทย - ฝรั่งเศส ได้เข้าไปทำการสำรวจบริเวณแหล่งรอยตีนไดโนเสาร์ ทำให้ พบรอยตีนของไดโนเสาร์เพิ่มเติมเป็นบริเวณกว้างประมาณ ๓๐ ตารางเมตร ประกอบด้วยแนวทางเดิน ๓๒ แนวทางเดิน รอยตีน ๑๙๙ รอย เป็นของ ไดโนเสาร์ ๒ ชนิด และสัตว์เลื้อยคลาน ๑ ชนิด ขณะนี้กำลังวิจัย และเป็น วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฟอสซิลเป็นมรดกโลก

ร่องรอยดึกดำบรรพ์เหล่านี้มาจากสิ่งมีชีวิตในอดีตที่ถูกเก็บรักษา ไว้ในหินโดยธรรมชาติเป็นบันทึกที่ทำให้เรารู้เรื่องราวการดำเนินชีวิตของ สัตว์ดึกดำบรรพ์ ซึ่งอาศัยอยู่บนแผ่นดินไทยบรรพกาล ย้อนอดีตไปยาวไกล ให้นักวิทยาศาสตร์ผู้ศึกษา จินตนาการสร้างภาพขึ้นมาให้เห็นถึงสภาพแวดล้อม โบราณและความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตที่เคยอยู่ในโลกในอดีต เมื่อหลายสิบล้านร้อยล้านปีมาแล้ว เป็นมรดกของเราชาวไทยทุกคน ซึ่งสมควรได้ รับการดูแลรักษา อนุรักษ์ให้คงอยู่เป็นแหล่งการเรียนรู้อันยั่งยืน ช่วยกันหา หนทางและมีส่วนร่วมทำให้แหล่งนี้ได้รับการพัฒนาและคุ้มครองเป็นสมบัติ ของส่วนรวม เพื่อคนไทยทุกคน

มิด - ทุกข์ - สุข - สว่าง

นายชาคริต แก้วทันคำ คณะนิติศาสตร์ ปี ๑

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ละอองไอน้ำเย็นเป็นกลุ่มก้อน
ทุกชีวิตต่างก็พินิตินันใด

แผ่นดินดอยลอยฟ้าเวลาเช้า
เคยอยู่เคียงชิดใกล้ใจรำพึง

หยาดน้ำค้างหยดแต้มบนแก้มหญ้า
หยาดน้ำเพชรราวเกล็ดรุ้งอันอำไพ

ตะวันสายสายส่องเป็นทองทับ
เย็นระเรื่อเยื้อยไปโหละริน

ลมร่ำเพพพลิ้วยอกกับดอกอ้อ
ใบไม้ปลิวลิวลงตรงลำธาร

ไผ่ผิวแผ่วว่วเสียดตึงเบียดตอด
ทางนกยูงสูงต่ำตระการตา

ธรรมชาติกับชีวิตและจิตนั้น
มิสุขสันต์วันคืนชื่นอารมณ์

ครันยามมิดอ้างว้างพลางลับสน
ครันยามสุขเปรมปรีดาพาชื่นใจ

สะท้อนแสงแห่งตะวันพลันสดใส
เปิดหัวใจคอยรับรู้ยุคนึง

ธรรมชาติที่เราเฝ้าฝันถึง
กลับมาแล้วครึ่งหนึ่งซึ่งทรวงใน

หยาดน้ำฟ้าพรราวแพรวดึงแก้วใส
หยาดน้ำใจไขโลมลูบจูบแก้มดิน

วาววาววับกับสายน้ำไม่รู้สิ้น
เคลิ้มถวิลกลั่นพิชพันธุ์ทุกวันวาร

ผีเสื้อคลอเคล้าเคลียเสียน้ำหวาน
เหมือนเรือใบลอยผ่านม่านบังตา

ลมไล่ลอดไผ่พ้อล่อภูผา

แดงระย้าเหลืองระยับสลับลม

ล้วนผูกพันใกล้ชิดสนิทสนม

มีระทมทุกข์ยากลำบากใจ

ครันยามทุกขีใจทุกข์ทนหม่นหมองไหม้

ครันยามเข้าสู่สดใสในดวงตะวัน

การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

เด็กชายฐิติพงษ์ ภูผาทอง ชั้น ป.๖/๗

โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ

น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตต่างๆ บนโลกนี้เป็นอย่างมาก ในโลกนี้มีน้ำคิดเป็นสามในสี่ส่วน จากที่มีมากล้นจึงทำให้มนุษย์มองไม่เห็นความสำคัญ ต่างใช้ประโยชน์จากน้ำ จนกระทั่งได้รับผลเสีย จึงเริ่มคิดแก้ไขก่อนที่จะไม่มีน้ำให้ใช้ประโยชน์

น้ำมีประโยชน์มหาศาลต่อมนุษย์ เราใช้น้ำในการบริโภคและอุปโภคตลอดชีวิต น้ำเข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของเราตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งเข้านอนเลยทีเดียว กล่าวคือตื่นนอนมา เราต้องใช้น้ำในการล้างหน้า แปรงฟัน อาบน้ำชำระร่างกาย ใช้ในการประกอบอาหารและอื่นๆ จนกระทั่งเราเข้านอน นอกจากนี้เรายังใช้น้ำในการเกษตร อุตสาหกรรม และผลิตกระแสไฟฟ้า เราใช้น้ำในการประกอบพิธีการทางศาสนา การละเล่น ประเพณีต่างๆ เช่น งานสงกรานต์ แข่งเรือ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า น้ำมีความสำคัญต่อชีวิตของเรามากแต่เรากลับไม่ดูแลน้ำ กลับปล่อยปละละเลยจน

เกิดปัญหามากมาย เช่น ปัญหาน้ำเสีย น้ำท่วม ภัยแล้ง สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่วไป

ปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นจากมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงควรเป็นผู้แก้ปัญหาโดยรวมมือรวมใจกัน มีจิตสำนึกในการใช้น้ำ พวกเราไม่ควรมั่งง่ายทิ้งเศษกระดาษหรือสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำคลอง เพราะจะทำให้แม่น้ำเน่าเสียหรือตื้นเขินขึ้นได้ เราควรช่วยกันปลูกป่าดูแลรักษาป่าไม้ เพราะถ้ามีป่าไม้มากๆ ฝนก็จะตกต้องตามฤดูกาล เกษตรกรไม่ขาดแหล่งน้ำ ภาคเหนือของประเทศไทยก็จะไม่เดือดร้อนจากน้ำท่วม นอกจากนี้ป่ายังเป็นแหล่งอาหารสำคัญของมนุษย์และสัตว์อีกด้วย น้ำที่ใช้แล้วจากอาคารบ้านเรือนก็ไม่ควรปล่อยทิ้ง ควรโปรดต้นไม้เป็นการใช้น้ำอย่างคุ้มค่า น้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมควรบำบัดให้เป็นน้ำดีก่อนค่อยปล่อยลงสู่แม่น้ำลำคลอง การกระทำเช่นนี้ที่กล่าวมาแล้วเป็นการร่วมกันดูแลรักษาและอนุรักษ์น้ำที่ต้องใช้ความร่วมมือรวมใจกันจึงจะประสบความสำเร็จ ปัญหาต่างๆ ก็จะลดน้อยลงไป

ปัจจุบันเราใช้น้ำกันอย่างสะดวกสบายเพราะเมืองไทยเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ ไม่เคยขาดแคลนน้ำ แต่เมื่อไรที่เราขาดแคลนน้ำเราจะรับรู้ได้ว่า น้ำมีค่ายิ่งกว่าทองคำ ยกตัวอย่างเพียงแต่น้ำประปาไม่ไหลเพียงหนึ่งวันเราก็เดือดร้อนวุ่นวายไปหมด ฉะนั้น เราควรใช้น้ำอย่างประหยัดให้คุ้มค่าที่สุด ช่วยกันดูแลรักษาน้ำให้เป็นน้ำดีและสะอาดปลอดภัยพร้อมใช้ประโยชน์ได้ตลอดเวลา เราควรร่วมมือกันฟื้นฟูต้นน้ำลำธาร ไม่ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า สร้างแหล่งเก็บกักน้ำ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมอย่างรอบคอบ เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของเราทุกคนในวันนี้และวันข้างหน้าด้วย

หากขาดน้ำวันใดจะรู้สึก จงสำนึกอนุรักษ์กันเถิดหนอ
ก่อนน้ำหมดอดใช้สอยย่ำแย่ ใช้น้ำเป็นน้ำพอยู่ตลอดไป

หัวใจของชาวราชบุรี

เด็กหญิงชนานาฏ คงอยู่ ชั้น ป.๖/๑

โรงเรียนวัดเขาวัง (แสง ช่วงสุวนิช) จังหวัดราชบุรี

ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยของเรามีการรักษาสิ่งแวดล้อมหลายอย่าง ทั้งทางน้ำและทางบก การรักษาสิ่งแวดล้อมทางบกทำได้โดยการลดมลพิษจากรถยนต์ ทางน้ำอย่างเช่นการไม่ทิ้งขยะลงไปในแม่น้ำ เพราะจะทำให้แม่น้ำที่คนไทยใช้กันอยู่ทุกวันนี้มีแต่ความสกปรกไม่น่ามอง และยังทำให้คนไทยไม่มีน้ำใช้ ไม่มีการสัญจรทางน้ำ ซึ่งการสัญจรทางน้ำเป็นวิถีชีวิตที่คนจังหวัดราชบุรียังใช้กันอยู่

แม่น้ำแม่กลองที่ชาวราชบุรีทุกคนใช้สัญจรกันอยู่ทุกวันนี้เป็นแม่น้ำสายใหญ่ที่ไหลมาจากแม่น้ำแควใหญ่ ไหลมารวมกับแม่น้ำแควน้อยจึงกลายเป็นแม่น้ำแม่กลอง ส่วนใหญ่ชีวิตของชาวราชบุรีจะใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย คนริมฝั่งแม่น้ำส่วนใหญ่จะมีอาชีพค้าขาย มีการสัญจรทางเรือ แต่ตอนนี้

การคมนาคมดีขึ้นคนราชบุรีก็เปลี่ยนจากการสัญจรทางน้ำมาเป็นสัญจรทางบก แต่การสัญจรทางน้ำก็ยังมิอยู่บ้าง มีเรือข้ามฟากบริการอยู่ด้วย แม่ของฉันเล่าให้ฉันฟังว่า วิถีชีวิตแบบนี้ควรอนุรักษ์ไว้เพราะเป็นสิ่งที่ดีงาม ควรทำสืบทอดกันไป และฉันคิดว่าแม่น้ำแม่กลองของคนราชบุรีนั้นจะต้องสะอาดกว่าเดิมถ้าทุกคนช่วยกันป้องกันไม่ทิ้งขยะในแม่น้ำ แม่น้ำของเราก็จะไม่มีมลพิษ แต่ถ้าทุกคนไม่ช่วยกันรักษาไว้ บางทีเราอาจจะไม่มีแม่น้ำใช้

การรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำและทางบกเป็นการดี เพราะเราจะได้ช่วยกันทำประโยชน์กับประเทศชาติ ประเทศชาติของเราจะได้มีสิ่งแวดล้อมที่ดีงาม

แม่น้ำจะใส ใฝ่ใจรักษา แม่น้ำมีคุณค่า ต้องรักษาเอาไว้

ต้นมะขามที่บ้านฉัน

เด็กชายนพดล เกื่อนใหญ่ ชั้น อ. ๓/๓
โรงเรียนทองประสาทเวทย์ จังหวัดอุทัยธานี

ต้นมะขามที่บ้านฉันมีประโยชน์ เช่น ใช้แขวนชิงช้าที่กิ่งของมัน เวลาฉันก็ไปนั่งที่ได้ต้นมะขามทำให้ฉันหายร้อน พี่ของฉันเล่าว่าต้นมะขามมีอายุหลายปี บางทีอายุของมันอาจจะมากกว่าอายุของฉันหลายสิบปีก็ได้ ดังนั้น ฉันจึงไม่อยากให้ทุกคนตัดต้นไม้

ต้นแอปเปิ้ลกับพุ่มไม้

เด็กหญิงกศจิรา อ่อนน้อม ชั้น ป.๕

โรงเรียนอนุบาลฉะเชิงเทรา

ณ ป่าแห่งหนึ่งมีต้นไม้หลากหลายชนิด ในป่าแห่งนี้มีต้นแอปเปิ้ลต้นหนึ่งมีนิสัยชอบโอ้อวด วันหนึ่งต้นแอปเปิ้ลได้พูดกับพุ่มไม้ข้างๆ ว่า ฉันนะดีกว่าเธออีกพุ่มไม้ พุ่มไม้ถามว่าเธอดีกว่าฉันตรงไหนเธอ ต้นแอปเปิ้ลจึงตอบไปว่า ก็เพราะฉันแข็งแรงกว่าเธอ สูงก็สูง ผลก็มี ดอกก็มี ส่วนเธอไม่เห็นมีอะไรดี เตี้ยก็เตี้ย ผลก็ไม่มี ดอกก็ไม่มี ลมพัดทีก็จะปลิวตามไปแล้ว ต้นแอปเปิ้ลพูดจนพุ่มไม้โกรธและไม่พูดกับต้นแอปเปิ้ลเลย

วันหนึ่งนายพรานได้มาตัดไม้ไปขาย จึงได้ตัดต้นแอปเปิ้ลเพราะว่าแข็งแรงดี ต้นแอปเปิ้ลร้องขอนายพรานว่าอย่าตัดฉันเลย แต่นายพรานก็ไม่ฟังแล้วก็ลงมือตัดเลย

“นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ผู้ที่หลงตัวเองไม่ได้เป็นผู้ที่ดีเสมอไป”

หมู่บ้านแห่งความสว่าง

เด็กหญิงปวีณสุตา วงษา ชั้น ม.ต้น

โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในหุบเขาลึกในจังหวัดเชียงรายมีชื่อว่า “หมู่บ้านฟ้าใส” คนทั่วไปขนานนาม **หมู่บ้านแห่งความมืด** ซึ่งเป็นที่น่ากลัว แต่ที่จริงแล้วหมู่บ้านแห่งความมืดคือหมู่บ้านที่ไม่มีแสงสว่างไม่มีไฟฟ้าใช้ ต่างจากหมู่บ้านอื่นโดยสิ้นเชิงที่มีไฟฟ้าใช้มีแสงสว่าง มีเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย แต่แม้หมู่บ้านนี้จะไม่มีไฟฟ้าใช้ ทุกคนก็อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขได้ แม้จะลำบากไปบ้าง

วันหนึ่งลูกชายผู้ใหญ่บ้านชื่อว่า พล ได้กลับมากจากการไปเรียนในเมือง ชาวบ้านต้อนรับเขาอย่างเป็นกันเอง ทำให้พลรู้สึกอบอุ่น และมีความสุข แต่ที่น่าเสียดายเมื่อเขารู้ว่าหมู่บ้านยังไม่มีไฟฟ้าใช้เลย ตั้งแต่

ตอนเขาไปเรียนในเมืองตอนอายุ ๗ ขวบ จนเขากลับมาตอนอายุ ๒๑ ปี เขาจึงคิดที่จะนำไฟฟ้าเข้ามาใช้ในหมู่บ้าน

วันรุ่งขึ้นพลได้เข้าไปในเมืองอีกครั้ง แล้วไปขอติดตั้งไฟฟ้าให้หมู่บ้านฟ้าใสจากทางราชการ ทางราชการยินดีช่วยเหลือและไปติดตั้งให้ตั้งแต่นั้นมาหมู่บ้านฟ้าใสก็เริ่มมีไฟฟ้าใช้และเจริญเทียบเท่ากับหมู่บ้านอื่นๆ เมื่อพลเห็นว่าหมู่บ้านฟ้าใสเจริญแล้ว พลจึงลาทุกคนในหมู่บ้านเพื่อไปเรียนต่อในเมือง

ต่อมาชาวบ้านก็ได้ใช้ไฟฟ้าอย่างฟุ่มเฟือยและไม่ประหยัด เช่น เปิดไฟทิ้งไว้โดยไม่จำเป็น เปิดตู้เย็นทิ้งไว้นานๆ เปิดโทรทัศน์ตลอดทั้งวัน เป็นต้น จนเป็นผลให้ชาวบ้านไม่มีเงินจ่ายค่าไฟฟ้าและยากจนลงเหมือนเดิม

หนึ่งปีผ่านไปพลได้กลับมาที่หมู่บ้านฟ้าใส แต่แล้วพลก็เห็นชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ลำบากเหมือนตอนที่พลมาที่หมู่บ้านครั้งแรก พลได้ชักถามชาวบ้านจึงได้ทราบสาเหตุว่าชาวบ้านใช้ไฟฟ้าอย่างฟุ่มเฟือยและไม่ประหยัดนั่นเอง พลจึงเป็นวิทยากรให้ชาวบ้าน สอนและแนะนำให้ชาวบ้านใช้ไฟฟ้าเป็น รู้จักประหยัดไฟฟ้า ให้ชาวบ้านเห็นคุณค่าของไฟฟ้าและประโยชน์ของไฟฟ้า ฯลฯ ทำให้หมู่บ้านมีความเจริญอีกครั้ง ทางราชการเห็นว่าหมู่บ้านฟ้าใสเป็นหมู่บ้านที่น่ายกย่อง และเป็นตัวอย่างในการใช้ไฟฟ้าและประหยัดไฟฟ้า จึงได้มอบรางวัลให้กับหมู่บ้านฟ้าใส

ตั้งแต่นั้นมาหมู่บ้านแห่งความมิดก็หายไป กลายเป็นหมู่บ้านแห่งความสว่าง ที่คนทั่วไปรู้จักกันเป็นอย่างดี

ข้อคิด ความเจริญเป็นผลจากการประหยัดไฟฟ้า

ขยะที่มีค่า

เด็กหญิงบานเย็น สอนา ชั้น ป.๖
โรงเรียนบ้านสวรค์ จังหวัดสงขลา

ทุกๆ เช้าก่อนเข้าห้องเรียน ฉันและเพื่อนๆ จะช่วยกันเก็บขยะบริเวณที่รับผิดชอบทุกวัน เมื่อเก็บเสร็จจะนำไปเทในหลุมที่ภารโรงทำไว้เมื่อขยะเต็มหลุมนั้นแล้ว ภารโรงก็จะเผา โรงเรียนมีโครงการปลูกดอกไม้ในกระถาง โดยให้แต่ละห้องรับผิดชอบห้องเรียนละ ๓๖ กระถาง ครูประจำชั้นก็ให้ฉันและเพื่อนๆ ปลูกดอกไม้ลงในกระถาง แล้วให้หาดินและพันธุ์ไม้ปลูกกันเอง ฉันจึงคิดขึ้นได้ว่า ในหลุมขยะที่เผาแล้วส่วนมากเป็นเศษใบไม้แห้ง เมื่อเผาเสร็จดินก็จะเป็นสีดำๆ ฉันและเพื่อนๆ จึงขุดดินใส่ในกระถางปลูกดอกไม้ ช่วยกันรดน้ำทุกวันจนดอกไม้ที่ฉันและเพื่อนๆ ปลูกเริ่มโต แล้วออกดอกสวยงามมาก คุณครูจึงบอกฉันและเพื่อนๆ ดินที่มีปุ๋ยส่วนมากเกิดจากการทับถมของซากพืชนานๆ จะทำให้ดินดี ฉันจึงคิดว่าทำไมขยะที่ใช้การไม่ได้แต่กลับนำมาใช้ประโยชน์ได้ดีอีกด้วย

บุหรี่ มหันตภัยร้าย

แว่นสีชมพู

เด็กหญิงอลิศา หงษ์ไทย ชั้น ม.๒/๓

โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก

บุหรี่ คือ สารเสพติดชนิดหนึ่งซึ่งมีโทษมากมาย ทำให้ร่างกายของมนุษย์ทำงานผิดปกติ เช่น ตับ ปอด และยังเป็นปัญหาหนึ่งที่มีภัยต่อสังคมที่เราควรจัดการแก้ปัญหา

บุหรี่ มีสารชนิดหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ติดง่าย แต่เลิกยาก มีโทษต่อร่างกายมนุษย์มากมาย ทั้งทำลายปอด ตับ หรืออวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายที่สำคัญ ทำให้แก่เร็วและทำให้เป็นมะเร็งซึ่งมีอันตรายถึงชีวิต เป็นที่น่ารังเกียจของสังคมอีกด้วย

คนส่วนมากมักไปเกี่ยวข้องกับบุหรีเนื่องจาก อยากรู้ - อยากลอง หรือคนอื่นชักนำ ปัจจุบันมีการสูบบุหรีอย่างแพร่หลายไม่ว่าจะเป็นสถานที่ราชการ สวนสาธารณะ หรือแม้กระทั่งในสถานศึกษา คนสูบบุหรีมากอยู่ในช่วงวัยรุ่น อายุ ๑๓ ถึง ๒๑ ปี (ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า) และคนที่สูบบุหรีส่วนใหญ่จะเป็นคนไม่ค่อยมีเงิน แต่ในอดีตคนมีเงินเท่านั้นถึงจะได้สูบ แต่ปัจจุบันคนมีเงินส่วนใหญ่ลดการสูบบุหรีไปมาก แต่มากกว่านั้นคนที่สูบบุหรีเป็นคนไม่ค่อยมีเงิน และมีมากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น องค์การอนามัยโลกจึงได้ให้คำขวัญ ปี ๒๐๐๔ ไว้ว่า “บุหรี : ยิ่งสูบ ยิ่งจน”

ดังนั้น เราควรเลี่ยงการสูบบุหรีและการสูดดมควันบุหรี จะทำให้ชีวิตสดชื่น แต่ที่ไม่ได้สูบหรือไม่เคยสูบเลยแต่สูดดมควันบุหรีเข้าไปมากก็อาจเสียชีวิตได้ ถ้าใครสูบบุหรีตอนนี้ เลิกสูบเถอะค่ะ เพื่อชีวิตที่ดีกว่าของคุณและคนรอบข้าง ทำให้ค่าใช้จ่ายการซื้อบุหรีลดลงด้วยค่ะ

บุหรี : ยิ่งสูบ ยิ่งจน

โอท็อป : เพชรแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น

ลัดติยา อมรสมานกุล

เช้าวันเสาร์ที่อากาศกำลังเย็นสบาย ภายในห้องนั่งเล่นของบ้านหลังหนึ่ง เด็กหญิงผมเปียวัย ๑๐ ขวบ กำลังสาละวนกับการจัดวางสิ่งของบางอย่างใส่ไว้ในตู้โชว์

“ต้นไม้สวยดีนี่ ซื้อมาหรือลูก” เสียงแม่ของเด็กหญิงดังขึ้นทางด้านหลัง

“ไม่ได้ซื้อค่ะ เพื่อนที่ซื้อน้อยหนาให้พลอยเป็นของขวัญวันเกิดค่ะ” พลอยตอบพร้อมหยิบกระถางไม้ดอกทำจากดินหอมส่งให้แม่ดูใกล้ๆ

แม่รับกระถางไม้ดอกเล็กๆ ขึ้นมาดมใกล้ๆ “อืมม...นอกจากสวยแล้วยังมีกลิ่นหอมอีกด้วย เพื่อนของลูกไปซื้อมาจากไหนหรือ” แม่ถามต่อ

“พี่สาวของน้อยหน้าทำขายเป็นสินค้าโอท็อปอะไรนี้แหละคะ น้อยหน้ายังเล่าให้ฟังอีกว่า ได้เคยไปช่วยพี่สาวขายสินค้าในงานโอท็อปด้วยนะคะ” พลอยพูด

“แม่คะ พลอยอยากรู้จักโอท็อปให้มากกว่านี้ แม่ช่วยอธิบายให้พลอยฟังหน่อยได้ไหมคะ” พลอยรีบเร่งให้แม่เล่าด้วยความสนใจและอยากรู้

“ได้สิลูก แม่เคยได้อ่านความเป็นมาของโอท็อปจากหนังสือพิมพ์นานมาแล้ว แต่ยังไม่พอจำได้นะ ลูกเก็บของให้เรียบร้อยก่อนแล้วไปนั่งคุยกับแม่ทางโน้นดีกว่า” แม่พูด แล้วเดินไปนั่งรออยู่ที่ชุดรับแขกซึ่งทำด้วยหวายมีเบาะรองนั่งทำจากผ้าฝ้ายปักลายตามแบบชาวเขาอย่างสวยงาม

เมื่อพลอยเดินตามมาและนั่งลงใกล้ๆ แล้ว แม่จึงเริ่มอธิบายว่า “โอท็อป ก็คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า One Tambon One Product และคำว่า OTOP ก็มาจากพยัญชนะภาษาอังกฤษตัวแรกของแต่ละคำนี้นั่นเอง” แม่พูด

“แม่คะ ทำไมถึงต้องมีโครงการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ด้วยละคะ ในเมื่อเราก็สามารถซื้อสินค้าพื้นบ้านของแต่ละท้องถิ่นได้ตามแหล่งท่องเที่ยวที่เราเดินทางไป หรือบางทีสินค้าเหล่านั้นก็ยังมีวางจำหน่ายตามห้างสรรพสินค้าอีกด้วย” พลอยตั้งคำถามด้วยความสงสัย

แม่มองหน้าพลอยและยิ้มอย่างเอ็นดูในความช่างซักช่างสังเกตของลูกสาว จึงอธิบายตอบไปว่า “สาเหตุที่รัฐบาลจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์นั้น มีวัตถุประสงค์จะสร้างความเจริญให้กับชุมชน เพื่อให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากรในท้องถิ่นใช้ภูมิปัญญาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายได้ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ” แม่หยุดพูด เมื่อเห็นพลอยทำหน้าสงสัย

“แล้วภูมิปัญญาคืออะไรคะแม่” พลอยถามขึ้นทันที

แม่ยิ้มและตอบว่า “ภูมิปัญญา ก็คือ ความรู้ที่เกิดจากวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ซึ่งมีการเรียนรู้ สืบสมและถ่ายทอดสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลานาน ไงจะลูก” แม่อธิบาย

“แม่คะ ที่โรงเรียนของพลอยมีขนมไทยห่อด้วยใบตอง ซึ่งแม่ค้าจะคาดห่อด้วยใบมะพร้าวและกลัดปลายด้วยไม้กลัด แต่เนื่องจากขนมที่อยู่

ภายในห้องจะมีด้วยกันหลายอย่าง เช่น ขนมหกกล้วย ขนมหือก ขนมหัน ขนมหักทองและขนมหสวดไล่ ดังนั้น แม่ค้าจึงต้องตัดปลายใบมะพร้าวให้มีลักษณะแตกต่างกันออกไป ให้อู้ว่าห่อไหนเป็นขนหอะไร เพื่อให้สะดวกและรวดเร็วเวลาลูกค้ามาซื้อ วิธีการแบบนี้เรียกว่าภูมิปัญญาได้ไหมคะ” พลอยถามแม่ หลังจากยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่โรงเรียนให้แม่ฟัง

“ใช่จะลูก พลอยช่างสังเกตจริงๆ” แม่กล่าวยอย่างชื่นชม

“หากเรารู้จักสังเกตดีๆ ก็ะพบว่า สิ่งที่เป็นภูมิปัญญา โดยเฉพาะภูมิปัญญาไทยนั้น มีอยู่รอบตัวเรามากมาย เช่น การออกแบบลวดลายบนผืนผ้าไหมที่วิจิตรงดงามและมีเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น การนำพืชสมุนไพรไทยที่มีสรรพคุณหลากหลายมาปรุงเป็นผลิตภัณฑ์และยารักษาโรค เป็นต้น” แม่ยกตัวอย่างประกอบ พลอยนั่งฟังอย่างตั้งใจ

“การรักษาภูมิปัญญาไทย ก็นับเป็นการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ด้วยผลิตภัณฑ์ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงกระบวนการทางความคิด การบริการ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น จุดขายที่รู้จักกันแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก” แม่พูดเสริมขึ้น

“แม่คะ เราควรทำอย่างไรจึงจะเรียกว่าเป็นการต่อยอดทางภูมิปัญญาท้องถิ่นคะ” พลอยซักถาม

“ตัวอย่างเช่น การนำเครื่องปั้นดินเผามาประดับตกแต่งด้วยผ้าไหมให้สวยงาม เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า นี่ก็เป็นวิธีหนึ่งของการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น” แม่ยกตัวอย่างประกอบ

พลอยนั่งฟังและคิดตามไปด้วย เมื่อแม่พูดจบจึงถามต่อว่า “แม่คะ สืบค้นหาหน้าคุณครูมีโครงการจะจัดประกวดเขียนเรียงความในหัวข้ออะไร

ก็ได้พลอยกำลังคิดอยู่ว่าจะเขียนเรื่องเกี่ยวกับ
หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แต่พลอยยังไม่ทราบ
เลยว่า ภาคไหน จังหวัดไหนมีผลิตภัณฑ์อะไรที่
เด่นๆ บ้าง แม่พลอยจะรู้บ้างไหมคะ” พลอยถาม

“แม่ก็รู้อยู่บ้าง ไม่ทุกจังหวัดหรอก
แต่พอจะยกตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่
ขึ้นชื่อของจังหวัดให้ฟังเป็นภาค

ภาคละ ๑-๒ จังหวัด ก็แล้วกันนะ แม่อยากให้พลอยไป

ค้นคว้าหาเพิ่มเติมจากหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่ห้องสมุดโรงเรียนด้วยก็จะดี
มากเลย” แม่กล่าวแนะนำเพิ่มเติม

“เริ่มกันที่**ภาคกลาง**นะ ยกตัวอย่าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่มีชื่อทางเครื่องจักสาน เครื่องหวาย มีดอรัญญิก ปลาตะเพียนสาน
โรตีสายไหม และจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีชื่อเรื่องเครื่องจักสานลายพิกล
และหมามทุเรียน ไม้กวาดพันปีทำจากไผ่ใบมะพร้าวและดอกหญ้า คุณภาพดี
และทนทานมาก

ภาคเหนือ ยกตัวอย่าง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเครื่องเคลือบดินเผา
สังคโลก เครื่องเงิน ผ้าข่อยมือ ร่มบ่อสร้าง จังหวัดน่าน ผ้าลายน้ำไหล
เครื่องจักสานหวาย เครื่องเงิน ส้มสีทอง ลิ้นจี่ หมากดำ

ภาคตะวันออก ยกตัวอย่าง จังหวัดชลบุรี ที่มีครกอ่างศิลา
ทำจากหินแกรนิตที่ทนทานมาก เครื่องจักสานพนัสนิคมมีลวดลายและรูปทรง
สวยงาม จังหวัดตราด ที่มีชื่อเรื่องผลิตภัณฑ์ อาหารทะเล งานหัตถกรรม
เช่น งอบ

ภาคตะวันตก ยกตัวอย่าง จังหวัดกาญจนบุรี มีชื่อเรื่องอัญมณี
เช่น พลอยไพลิน นิล บุขราคัม

ภาคอีสาน ยกตัวอย่าง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่นี้มีผ้าไหมแพรวา กระเป๋าสาน ไม้ไผ่ลายขีด และจังหวัดนครราชสีมา มีเครื่องปั้นดินเผา ด่านเกวียน หมี่โคราช

ภาคใต้ ยกตัวอย่าง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่นี้มีหัตถกรรม จักสาน ย่านลิเภา เครื่องถมนคร จังหวัดพังงา มีดอกไม้ประดิษฐ์จาก ยางพาราและเกล็ดปลา กะปิ ผลผลิตจากกุ้งฝอย กุ้งเสียบ” แม่เล่าให้ฟังอย่าง คล่องแคล่ว

“โอ้โฮ! เมืองไทยเรานี้ช่างอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มากมาย และยังเต็มไปด้วยภูมิปัญญาไทยที่หลากหลายอีกนะคะ” พลอย กล่าวขึ้นอย่างชื่นชมในสิ่งที่แม่เล่าให้ฟัง

“เราคนไทยควรภาคภูมิใจที่เกิดมาบนผืนแผ่นดินไทย ภายใต้ร่ม พระบรมโพธิสมภารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ” แม่บอกด้วยน้ำเสียงเปี่ยมไปด้วยความภาคภูมิใจ

“พลอยก็คิดเหมือนแม่ค่ะ และคงมีอีกหลายคนที่รู้สึกเช่นเดียวกัน กับเรานะคะ” พลอยพูดกับแม่ด้วยความภาคภูมิใจเช่นเดียวกัน

“ทำอะไรกันอยู่จะแม่ลูก” เสียงของพ่อดังขึ้นที่หน้าประตูห้อง

“แม่กำลังให้ความรู้ลูกเรื่องโอท็อปจ้ะพ่อ” แม่ตอบ

“แหม พอดีเลย พ่อจะมาชวนแม่กับลูกไปเที่ยวงานโอท็อปอยู่พอดี” พ่อพูดและยิ้มให้แม่กับพลอย

“โฮโย! ดีจังเลยคะ อย่างนั้นเรารีบไปกันเลยนะคะ” พลอยร้องขึ้น อย่างตื่นเต้น

ลากเตราะหมาก

จิราพิชญ์ ขวัญพรหม

โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง

จังหวัดสงขลา

ในยุคปัจจุบันการละเล่นพื้นบ้านของประเทศไทยของเราสูญหายไปเนื่องจากเด็กหันมาเล่นเกมกด เกมจากคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือใช้เวลาว่างไปเที่ยวเตร่มากขึ้น ทำให้วัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้าน ภาพความอบอุ่นระหว่างเพื่อนพี่น้องและครอบครัวกำลังจะสูญหายไปด้วย ทางภาคใต้ของไทย การละเล่นในอดีตที่เด็กชอบเล่นมาก คือ การแข่งลากเตราะหมาก

เตราะหมาก เป็นภาษาถิ่นทางภาคใต้ หมายถึง กาบของต้นหมาก ลักษณะที่คล้ายใบไม้ที่ใหญ่และเหนียวมาก อาจนำมาใช้ทำที่ตักน้ำ (ถังน้ำ ตีหมา หรือหมาน้ำ) ในภาคใต้ เด็กๆ จะนำเอาเตราะหมากมาลาก

แข่งกัน โดยการจับคู่กันให้คนหนึ่งนั่งอยู่บนเตราะหมาก อีกคนเป็นฝ่ายลาก โดยจับที่ปลายด้านบน ลากคนที่นั่งไม่ให้ตกหรือหลุดจากเตราะหมากคู่ไหนไปถึงเส้นชัยก่อนถือว่าเป็นฝ่ายชนะ

การแข่งขันลากเตราะหมาก นอกจากจะให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานแล้ว ยังเป็นการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง และถือว่าเป็นการอนุรักษ์ส่งเสริมให้เด็กไทยเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย

ลูกยางพาราที่ได้ราคา

เด็กหญิงอาณิณะ ไสะโก๊ะ ชั้น ป.๒

โรงเรียนบ้านสวรงค์ จังหวัดสงขลา

อาชีพของคนในหมู่บ้านของฉัน มีอาชีพตัดยางกันเป็นส่วนมาก เมื่อฉันเข้าไปในสวนยางจะมีลูกยางตกอยู่โคนต้นเยอะแยะ ฉันจะเก็บเอามาเล่นมากเก็บกับเพื่อนๆ ทุกวัน วันหนึ่งอาจารย์ใหญ่บอกว่าเขาต้องการเอาลูกยางไปเพาะเมล็ด ราคา กิโลกรัมละ ๖ บาท ฉันก็เลยไปเก็บเอามาขายทุกวัน ฉันจะเก็บเอาไปขายวันละ ๕ กิโลกรัม เป็นเงิน ๓๐ บาท ฉันไม่นึกว่าลูกยางที่ฉันนำมาเล่นมากเก็บกับเพื่อนๆ จะมีราคา

ดาวจรัสแสง

พาราลิมปิก ๒๐๐๔

“
 ขจั่น มุ่งมั่น
 กตัญญู
 เป็นเส้นทาง
 สู่ความสำเร็จ
 ”

พิเชษฐ กรุงเกต
 นักกีฬากรีฑา
 (วีลแชร์ความเร็ว)
 นักกีฬาพาราลิมปิกเกม
 เจ้าของ
 ๒ เหรียญทอง
 และ ๑ เหรียญทองแดง

“นักเรีงนต้องเรีงนเป็นหน้าที่ นักกีฬา
ต้องฝึกตามวิธี หากได้ทำตามแบบ
ทั้งสองนี้ จะประสบลัังดีและมีชัย”

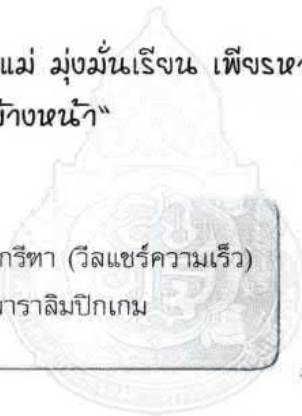
อำไพ เสือเหลือง นักกีฬากรีฑา (วีลแชร์ความเร็ว)
เจ้าของ ๒ เหรียญทอง พาราลิมปิกเกม

“รักในหลวง ห่วงพ่อแม่ มุ่งมั่นเรีงน เพื่งรนาฐ์
สู่ความสำเร็จในวันข้างหน้า”

ศุภชัย โกยทรัพย์ นักกีฬากรีฑา (วีลแชร์ความเร็ว)
เจ้าของ ๒ เหรียญทอง พาราลิมปิกเกม

“เด็กดีเป็นศรีสง่า เล่นกีฬาเพื่อพัฒนาชาติ
และตนเอง”

เรวัตร์ ต่านะ นักกีฬากรีฑา (วีลแชร์ความเร็ว)
เจ้าของ ๒ เหรียญทอง และ ๑ เหรียญทองแดง
พาราลิมปิกเกม

“กตัญญู ใฝ่รู้ สร้างคุณธรรม นำพาชาติเจริญ”
เป็นเด็กดีกันทุกคนนะ: พี่จะเป็นกำลังใจให้

สายสุนีย์ จ๊ะนะ นักกีฬาวีลแชร์ฟันดาบ
เจ้าของ ๑ เหรียญทอง และ ๑ เหรียญทองแดง
พาราลิมปิกเกมส์

“ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มุ่งมั่นทำ นำพาชาติเจริญ”

สมชาย ดวงแก้ว นักกีฬาวัยน้ำ
เจ้าของ ๒ เหรียญเงิน พาราลิมปิกเกมส์

“ปัจจุบันเป็นเด็กดี อนาคตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี”

รัตนา เตชะมณีวัฒน์ นักกีฬาวีลแชร์เทนนิส
เจ้าของ ๑ เหรียญเงิน พาราลิมปิกเกมส์

เพชรสยาม โอлимпิก ๒๐๐๔

นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
รุ่นไลท์เวลเตอร์เวท น้ำหนักไม่เกิน ๖๔ กก.
เจ้าของเหรียญทอง โอлимпิก ๒๐๐๔

“
อยากให้นักเรียนมาเล่นกีฬา
และเลือกทำแต่สิ่งที่ดีๆ
อะไรที่มันไม่ดีก็อย่าไปทำ
อย่างเช่น การงกพวกถักกัน
เป็นต้น คนไทยด้วยกัน
ทำไมไม่คุยกัน นั่นมาทำ
สิ่งที่เป็นประโยชน์จะดีกว่า

”
มณีน พญจำนงค์
(มณีน พญจำนงค์)

นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
รุ่นมิดเดิลเวต น้ำหนักไม่เกิน ๗๕ กก.
เจ้าของเหรียญทองแดง โอลิมปิก ๒๐๐๔

“ไม่ว่าจะเล่นกีฬา เรียงหนังสือ
เล่นดนตรีหรือทำอะไรก็แล้วแต่
ขอให้ตั้งใจทำให้ดีที่สุด การเล่น
กีฬานั้นไม่จำเป็นว่าเราจะต้องเล่น
เพื่อให้ได้ติดทีมชาติ อาจจะเล่น
เป็นประจำเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง
ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของเรามาก
กว่าว่าจะเล่นเพื่ออะไร

“ กรพจน์ เพชรจิว
(วรพจน์ เพชรจิว)

“องการให้ใจวัยรุ่นไทยตั้งใจ
เรียงหนังสือและเล่นกีฬา
ควบคู่กับการเรียนไปด้ว้จ
เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้
เป็นประโยชน์ จะได้ห่างไกล
จากยาเสพติด”

”

สุริยา ปราสาทหินพิมาย
(สุริยา ปราสาทหินพิมาย)

นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น
รุ่นแบนตั้มเวต น้ำหนักไม่เกิน ๕๕ กก.
เจ้าของเหรียญเงิน โอลิมปิก ๒๐๐๔

อยากให้เยาวชนไทยหันมาเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นกีฬานักโด
มีประโยชน์ทั้งสิ้น อย่างหันไปพึ่งพางาเลฟติดเพราะมันเป็นสิ่งไม่ดี

นักกีฬายกน้ำหนัก รุ่นน้ำหนักตัวไม่เกิน ๕๓ กก.

เจ้าของ เหรียญทอง โอลิมปิก ๒๐๐๔

อุดมพร พลศักดิ์

อยากให้เยาวชนไทยมองตัวเองว่า “ได้ทำอะไรดี ๆ ให้กับตนเอง
ครอบครัว คนรอบข้าง หรือแม้กระทั่งประเทศชาติของเราบ้างหรือยัง” ถ้ายัง
ก็จงคิดทำตั้งแต่ตอนนี้ เริ่มจากครอบครัวของเราก่อน แล้วค่อยขยาย
ออกไปเรื่อยๆ

สิบทองทิพย์ ปิระณา ทองสุข

นักกีฬายกน้ำหนัก รุ่นน้ำหนักตัวไม่เกิน ๗๕ กก.

เจ้าของ เหรียญทอง โอลิมปิก ๒๐๐๔

- เป็นเจ้าของสถิติโอลิมปิกในท่า CLEAN&JERK ที่น้ำหนัก ๑๕๐ กก.
- ได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬายอดเยี่ยมชนนิกกีฬายกน้ำหนักโอลิมปิกเกม

อยากให้เยาวชนไทยหันมาสนใจกีฬาหรือว่ากิจกรรมอื่นๆ ก็ได้ที่
เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
ถ้าเยาวชนคิดดี ทำดี ประเทศชาติของเราก็จะเจริญ เพราะเยาวชนคือพลัง
ของประเทศชาติในอนาคตสืบต่อไป

อารีย์ วิรุทธการ

นักกีฬายกน้ำหนัก รุ่นน้ำหนักตัวไม่เกิน ๔๘ กก.

เจ้าของ เหรียญทองแดง โอลิมปิก ๒๐๐๔

และเป็นเจ้าของสถิติโอลิมปิกในท่า Clean & Jerk ที่น้ำหนัก ๑๑๕ กก.

อยากให้เยาวชนไทยมีการพัฒนาทั้งด้านการเรียน การกีฬาและใน
ทุกๆ ด้าน ที่เรามีความสามารถ จงแสดงออกให้คนอื่นเห็น อย่างกับเอาไว้
ชอบทางไหน ตั้งใจทำในสิ่งนั้นให้ดีที่สุด แล้วจะประสบความสำเร็จ
“ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อทุกคนเริ่มปฏิบัติในสิ่งนั้น”

วันดี คำเยี่ยม

นักกีฬายกน้ำหนัก รุ่นน้ำหนักตัวไม่เกิน ๕๕ กก.

เจ้าของ เหรียญทองแดง โอลิมปิก ๒๐๐๔

ตอนที่วิวติดทีมชาติ
 วิวอายุ ๑๗ ปี ตอนเข้าวิวต้องตื่นขึ้น
 มาวิ่งตอนตี ๕ ต้องช่วงแม่จัดร้าน
 ข้างโจ๊กทุกวัน เมื่อทำภารกิจตอนเช้า
 เสร็จ ก็อาบน้ำแต่งตัวไปโรงเรียน ช่วง
 เวลาเรียนวิวก็จะตั้งใจเรียนเป็นพิเศษ
 เพราะวิวต้องกลับมาซ้อมเทควันโด ที่
 กก.ท.หัวหมากในตอนเย็นช่วงเลิกเรียน
 ซ้อมถึง ๒-๓ ทุ่ม เวลามาซ้อมที่
 หัวหมากก็ไกลนะ ต้องนั่งรถเมล์มา
 เพราะช่วงนั้นรถตู้มันเกเร ลำบาก
 มาก บางครั้งก็ท้อเหมือนกัน แต่วิว
 ก็มีคติอยู่ว่า “ท้อได้ แต่อย่าถอย”

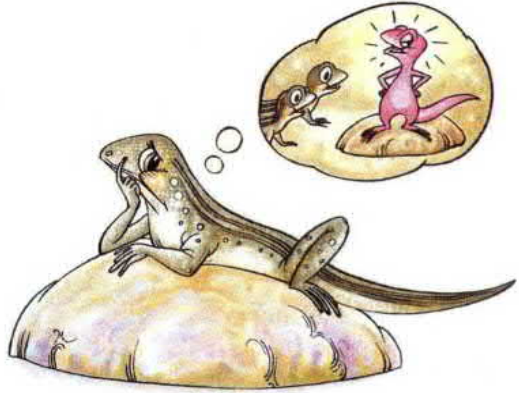

เยาวภา บุรพลชัย

วิว

นักกีฬาเทควันโด รุ่นน้ำหนักไม่เกิน ๔๙ กก.
 เจ้าของ เหรียญทองแดง โอลิมปิก ๒๐๐๔

จิ้งเหลนสีชมพู

อำไพพรรณ น้อยหนูจตุรัส

แหลมเป็นจิ้งเหลนน้อย
อยากให้ผิวกายนั้น
เปื้อน่ายากายน้ำตาล
จิตใจไม่ชื่นชู
พี่น้องเล่นสนุก
พ่อแม่ก็โศกเศร้า
เราเกิดเป็นจิ้งเหลน
ชมพูสวยสดใส
แหลมฟังแล้วนั่งนิ่ง
อาหารไม่หาเลย

แสนเศร้าสรว้อยอยู่ทุกวัน
งดงามสมสีชมพู
ไม่อ่อนหวานพาลหดหู่
ใครไม่รู้หัวใจเรา
แต่แหลมทุกขันธ์ซึมเซา
ไอ้ลูกจำ...คิดอะไร
ยากกะเกณฑ์เป็นดังใจ
ไม่เหมาะสมจะชมเชย
ไม่ท้วงติงไม่เอื้อนเอ่ย
แม่ต้องช่วยจับแมลง

ขมพู สีสชมพู
 พี่น้องเล่นวิ่งแข่ง
 จนพอทนนไม่ไหว
 ไม่เดินเล็กเชียวชวน
 แม่บอกจะสอนให้
 แหลมหิวคลานตามมา
 เรียนรู้ตามประสา
 ผีกหัดแม่จัดแจง
 ฟังเพลนเดินสะดุด
 ลูกจ๋าอย่าเคลื่อนไหว
 เจ้าแมวสีต่างดำ
 แมวเดินไถลกายา
 หัวใจเต้นระรัว
 แมวผ่านจากที่นั่น
 แหลมคลานเบียดข้างแม่
 แม่บอกเราปลอดภัย

ข้างอดสูเหมือนโลกแก้ง
 แต่แหลมยังนั่งเพื่อครวญ
 ต่อนี้ไปเล็กให้ชวน
 ปล่อยให้หิวหากไม่หา
 จับเหยื่อได้สอนวิชา
 เข้ากอหญ้าหาแมลง
 หิวหนักหนาแหลมต้องแห้ง
 บอกวิธีที่ต้องใช้
 แม่สั่งหยุดนิ่งทันใด
 นิ่งเข้าไว้เพราะภัยมา
 กำลังนำภัยมาหา
 แต่ทว่าไม่เห็นมัน
 แหลมหวาดกลัวจนตัวสั่น
 แหลมหยุดกลั่นลมหายใจ
 กลัวแทบแย้แมวจับไป
 เพราะร่างกายสีน้ำตาล

หมอบนึ่งเหมือนกั้งไม้
 ไม่ตกเป็นอาหาร
 สีเขียวอมน้ำตาล
 ทุกอย่างในชีวิต

จึงพรางได้ดังต้องการ
 ผ่านพ้นภัยได้ด้วยดี
 คือพื้นฐานแห่งวิถี
 มีเหตุผลดลบันดาล

ธรรมชาติสร้างสรรค์
ชีวิตต้องสืบสาน
หากเป็นสีชมพู
ผิวกายหมายเกือกูล
นั่งฟังเกิดสำนึก
เลิกโง่อีกต่อไป
ร่วมวงเล่นสนุก
ชมพู ชมพูเพราะ
ชีวิตแสนสดชื่น
ไม่ทำตัวเหลวไหล
นี่แหละอุทาหรณ์
ชีวิตไม่วางวน
เด็กเด็กฟังตระหนัก
แบบอย่างที่ควรเป็น

ความสำคัญตามหลักการ
ต้องส่งเสริมให้เพิ่มพูน
พบศัตรูชีพดับสูญ
จึงอยู่รอดอย่างปลอดภัย
แหลมตรงตริกนิกขึ้นได้
แหลมเข้าใจไม่ซึมเซา
เลิกเป็นทุกข์เพราะขลาดเขลา
แหลมไม่เอามาใส่ใจ
จะขมขื่นไปทำไม
เป็นที่รักของทุกคน
เป็นบทกลอนอย่าสับสน
เพราะพอเพียงไม่เบี่ยงเบน
ให้นำรักตั้งจิ่งเหลน
ย่อมสุขสันต์นิรันดร

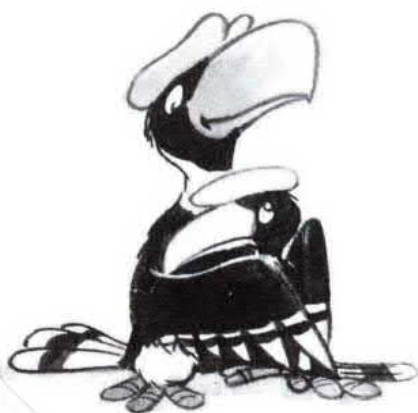

พอใจให้สุข

ศาสตราจารย์รุษะปะนีย์ นาคกรทรรพ

แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา
แม้มิได้เป็นหงส์ทะนงศักดิ์
แม้มิได้เป็นน้ำแม่คงคา
แม้มิได้เป็นมหาหิมาลัย
แม้มิได้เป็นวันพระจันทร์เพ็ญ
แม้มิได้เป็นต้นสนระหง
แม้มิได้เป็นนุชสุดสะอาง
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี

ก็จงยอมเป็นเพียงลดตาขาว
จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร้มตา
ก็จงรักเป็นโนรีที่हरษา
จงเป็นธารใสที่ไหลเย็น
จงพอใจจอมปลวกที่แลเห็น
ก็จงเป็นวันแรมที่แจ่มจาง
จงเป็นพงอ้อสะบัดไม้ขัดขวาง
จงเป็นนางที่มิไขไรร้ความดี
กำเนิดชาติดีทรมตามวิถี
ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

สายใยรัก

วินัย รอดจ่าย

เด็กๆ เกือบทุกคนจะรู้จักนกเงือก และเด็กๆ จำนวนมากจะรู้จักนกเงือกจากภาพวาดเป็นส่วนใหญ่ นกเงือกในเมืองไทยมีหลายชนิด ชนิดที่เด็กๆ รู้จักกันเป็นอย่างดีคือ นกกก ซึ่งถือว่าเป็นนกเงือกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่มีอยู่ในประเทศไทย นกกกถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของป่าดงดิบ นั่นก็หมายถึงป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้หลากหลายพรรณชนิดทั้งต้นไม้เล็กและต้นไม้ใหญ่ สมบูรณ์เต็มผืนป่าจึงจะมีนกกกพักอาศัย

นกกก นอกจากจะเป็นสัญลักษณ์ของป่าดงดิบแล้ว นกกกยังมีความหมายของครอบครัวอีกด้วย ทั้งนี้ นกกกจะอยู่เป็นคู่หรือครอบครัวในลักษณะที่เรียกว่า ผัวเดียวเมียเดียว จับคู่แบบเพศผู้ ๑ ตัว เพศเมีย ๑ ตัว ตลอดชีวิต

นกกก ตามปกติแล้วจะอยู่รวมกันเป็นฝูงตั้งแต่ ๒๐-๓๐ ตัวขึ้นไป เมื่อถึงฤดูกาลสืบพันธุ์นกกกแต่ละคู่จะแยกออกจากฝูงเพื่อไปทำรัง สำหรับ

นกกกหนุ่มสาวแล้ว นกกกเพศผู้จะร้องเรียกความสนใจจากนกกกเพศเมีย โดยส่งเสียงร้องดังบริเวณต้นผลไม้ กระโดดไปตามกิ่งต่างๆ พร้อมทั้งเก็บลูกผลไม้ไปด้วย แล้วนกกกเพศเมื่อก็ร้องตามประสานเสียงกันไป ระหว่างนกเกี้ยวพาราสีกันนั้น นกกกเพศผู้จะป้อนอาหาร ส่วนมากจะเป็นผลไม้ให้นกกกเพศเมีย จากนั้นนกกกทั้งคู่จะบินหาโพรงไม้สูงเพื่อทำรัง โดยปกติจะหาโพรงที่ปลอดภัยจากสัตว์อื่นมารบกว่น เช่น พวกหมีขอ หมาไม้ เมื่อพบโพรงที่ถูกใจแล้ว ทั้งนกกกเพศเมียและเพศผู้จะช่วยกันทำความสะอาดรัง จากนั้นนกกกเพศเมียจะเข้าไปอยู่ในโพรง นกกกเพศผู้จะช่วย นกกกเพศเมียหาเปลือกไม้ เศษไม้ปิดปากโพรง โดยนกกกเพศเมียใช้มูลกับอาหารที่สำรอกออกมาแล้วพอกลงที่ปากโพรง โดยใช้จะงอยปากด้านข้างตีให้ติดกัน ที่โพรงจะมีช่องไม้ใหญ่มากนกที่หัวของนกกกเพศเมียจะโผล่ออกมารับอาหารได้เท่านั้น

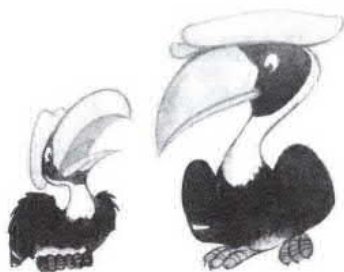
หลังจากนั้นนกกกเพศเมียจะออกไข่ ฟักไข่ และดูแลลูกนกในโพรงไม้เป็นเวลา ๓-๔ เดือน ในช่วงเวลานานนับเดือน นกกกเพศผู้จะได้รับฉายาว่าเป็นพ่อนก จะทำหน้าที่บินไปหาอาหารให้แม่นก และลูกนกทุกวัน อาหารของแม่นกและลูกนั้น มีทั้งผลไม้ สัตว์ และแมลง

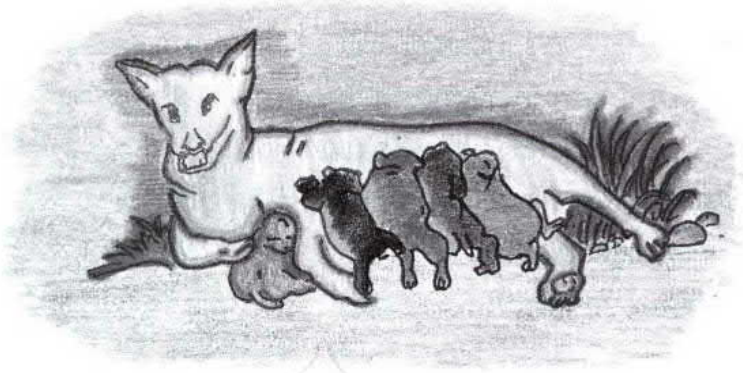
ความเอื้ออาทรห่วงใยที่พ่อนกมีให้แก่แม่นกอย่างมาก เมื่อแม่นกปิดขังตัวเองอยู่ในโพรง พ่อนกจะทำหน้าที่หิวหน้าครอบคร้อย่างสม่ำเสมอ ยากจะหานกใดเสมอเหมือน อาหารจากปากพ่อนกจะผ่านช่องแคบๆ ของโพรงไม้ส่งไปให้ถึงปากของแม่นก ช่วงระยะเวลานี้เป็นช่วงที่สำคัญที่สุด ถ้าพ่อนกได้รับอันตราย แนนอนทั้งแม่นกและลูกนกที่อยู่ในโพรงก็จะไม่มีใครหาอาหารให้ ถ้ามีใครฆ่าพ่อนกเหมือนกับว่าได้ฆ่าแม่ และลูกนกด้วย เป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กันเลย

ภาระของพ่อนกนับวันจะหนักยิ่งขึ้น เมื่อแม่นกฟักไข่จนออกเป็นตัวแล้ว พ่อนกต้องเริ่มออกหาอาหารมากขึ้นตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ตก จากที่เคยนำอาหารมาให้วันละ ๓-๔ ครั้ง ก็เพิ่มเป็นวันละประมาณ ๑๐ ครั้ง เพื่อให้ทั้งแม่และลูกนกได้กินอิ่ม โดยเฉพาะลูกนกจะกินจุว่าแม่มาก สายใยแห่งความผูกพันระหว่างพ่อนก แม่ และลูกที่เป็นสมาชิกในครอบครัวนั้นช่างเหนียวแน่น เป็นสายใยที่ถักทอด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ห่วงใยซึ่งกันและกัน เป็นความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนที่จะพึงมีของสมาชิกในครอบครัว ดูได้จากการให้อาหารลูกนก พ่อนกจะส่งผ่านไปยังแม่ นก โดยส้ารอกอาหารออกมาคราวละเมล็ดหรือคราวละตัว แล้วบรรจุป้อนให้แม่ นกชนิดปากต่อก โดยแม่จะคัดเลือกอาหารอย่างดีให้ลูกนกกิน ถ้าพ่อนกนำอาหารมาป้อนซ้ำซาก แม่จะปฏิเสธไม่ยอมรับอาหารนั้น

ตลอดระยะเวลา ๓ เดือน พ่อนกรับภาระอย่างหนักไม่รู้เหน็ดเหนื่อย รับผิดชอบครอบครัวโดยไม่ขาดตกบกพร่อง ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันภัยหรือหาอาหารมาป้อนแม่และลูก พ่อนกทำงานด้วยความอดสาหะสมกับหน้าที่พ่อและผู้นำครอบครัวอย่างแท้จริง

สายใยรักระหว่างพ่อแม่และลูก ของนกก็ไม่แตกต่างกับสายใยรักในครอบครัวของมนุษย์เรา ความรักความห่วงหาอาทรที่พ่อแม่ลูกมีต่อกันเป็นสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงให้สมาชิกในครอบครัวมีความอบอุ่นและมีความสุขเอนกเช่นกัน ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์

แสงเดือนเพื่อนรัก

กลุ่มเยาวชนคนชอบอ่าน

เด็กหญิงจิตรลดา บุญธรรม เด็กหญิงพัชรนิ์ ประยูร

เด็กหญิงคณินิจ ศรีธัญญา ป. ๖

โรงเรียนวัดดอนยายหอม จังหวัดนครปฐม

คงแปลกใจนะค่ะว่า “แสงเดือน” เป็นใคร มันเป็นสุนัขตัวโปรด และแสนรู้ของฉัน แสงเดือนเป็นลูกของ “แสงจันทร์” ซึ่งเป็นสุนัขพันธุ์ไทย หลังอาณ อาศัยอยู่บ้านป่านี้ออกลูกมา ๕ ตัว ลูกตัวแรกคือ แสงเดือน ต่อมา ป้าแตัวซึ่งเป็นเพื่อนของป้านีมขอแสงเดือนมาเลี้ยง แต่ป้าแตัวเป็นแม่ค้า เข้าก็ต้องออกไปขายของกลับถึงบ้านก็เย็นไม่มีเวลาเอาใจใส่ วันหนึ่ง แสงเดือนกับสุนัขจรจัดอีก ๒ ตัว คุมกัดไก่ของชาวบ้าน จึงเกิดปากเสียงกัน ระหว่างป้าแตัวกับเจ้าของไก่ ป้าแตัวจึงตัดสินใจส่งแสงเดือนคืนให้ป้านีม แสงเดือนจึงถูกขังในกรงเพื่อตัดนิสัย

ต่อมาพ่อของฉันทันซึ่งเป็นน้องชายป้านิมทรابخ่าว จึงไปรับแสงเดือนมาเลี้ยง พ่อเล่าว่าขณะที่นั่งรถมานั้น แสงเดือนมองเห็นทางที่ผ่านมาอย่างไม่ละสายตา ฉันทันคิดว่ามันคงคิดถึงบ้านที่เคยอยู่เพราะดูท่าทางมันจะเศร้าโศกเสียใจมาก และครางหึ่งๆ มาตลอดทาง

เมื่อมาถึงบ้าน แม่ของฉันทันเข้าไปลูบหัวมัน แม่พูดว่า “เจ้ามาเป็นสมาชิกของบ้านนี้แล้ว ขอให้ทำตัวให้ดีนะ ทุกคนจะรัก และดูแลเจ้าเป็นอย่างดี” ฉันทันรัก ดูแลเอาใจใส่มันอย่างใกล้ชิด เพื่อมิให้มันเหงา

การเลี้ยงดูมันนั้น มิใช่จะทำให้อาหารบำรุงร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่ฉันทันคิดว่ามันเป็นเพื่อนที่แสนดี ฉันทันเลี้ยงโดยไม่ขัง ไม่ล่านปล่อยให้มันวิ่งเล่นออกกำลังกาย ฝึกให้มันไหว ให้รู้จักการนั่งคอย ไม่กัดสิ่งของ ฝึกการขับถ่าย และที่ลืมไม่ได้ คือการฝึกมารยาทไม่ให้กินมูมมาม มีสัมมาคารวะ รู้จักที่ต่ำที่สูง

ด้วยความผูกพันที่ฉันทันมิให้แสงเดือน มันรักฉันทันมาก สังเกตได้โดยทุกวันเมื่อฉันทันกลับถึงบ้าน แสงเดือนจะกระโจนใส่ จนทำให้เสื้อผ้าของฉันทันเปรอะเปื้อน แต่ฉันทันก็มีความสุข มิได้โกรธมันแต่อย่างใด บางครั้งมันนั่งหน้าจอย ถ้ามทำ

ตาละห้อย เดินเข้ามาเลียแข้งขาของฉันทัน และกระดิกหางอย่างประจบประแจง

ทุกวันหลังจากทำการบ้านเสร็จแล้ว ฉันจะพามันไปเดินเล่นที่สนามเด็กเล่น และไม่ลืมสวมตะกร้อครอบปากให้ เพื่อป้องกันการตื๊นตกใจ ซึ่งอาจจะไปกัดหรือทำร้ายคนอื่นได้ แม่บอกให้ฉันระวังอยู่เสมอ และสอนว่าถ้ารักที่จะเลี้ยงต้องมีเวลา และไม่ปล่อยให้สุนัขเครียด หลังจากที่พามันไปเดินเล่น เมื่อกลับมาถึงบ้านฉันจะอาบน้ำ เช็ดตัว เพื่อป้องกันการเกิดเห็บ หมัด และโรคผิวหนัง คอยสังเกตอาการ ถ้าผิดปกติ จะพาไปปรึกษาสัตวแพทย์ทันที

เมื่อแสงเดือนอายุได้ ๓ เดือน ฉันและพ่อพามันไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและโรคอื่นๆ เช่น โรคพยาธิ โรคลำไส้อักเสบ โรคปอดบวม ฯลฯ ตามที่แพทย์กำหนด หรือทุกครั้งที่มีประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อกลับถึงบ้าน ฉันจะรีบบันทึกการฉีดวัคซีนไว้ทุกครั้งป้องกันการลืม และยังช่วยเตือนความจำในการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปด้วย

เจ้าอินทรี ไผ่เลี้ยง เลี้ยงนกกัด

แสงเดือนเป็นสุนัขที่ฉลาด ขี้เล่น คล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง
ร่าเริง ซื่อสัตย์ และจงรักภักดี มันจึงเป็นเพื่อนที่แสนดี ฉันรัก และ
เลี้ยงดูมัน ให้ความอบอุ่นดูแลทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นอย่างดี
ฉันทำตามที่คุณแม่บอกคือ เอาใจใส่ ฝึกหัดมันตั้งแต่เล็ก ดูบ้าง แต่ไม่
เสียงดัง หรือตะคอก พูดคุยกับมันบ่อยๆ จะทำให้มันเข้าใจ และเราจะมี
เพื่อนที่รู้ใจตลอดไป

เลี้ยงให้ดีไม่มีเสียงเสียงนกกัด	ต้องฝึกหัดแต่เล็กจะสมหวัง
ฉีดยาป้องกันพร้อมระวัง	ไม่เสียงดังเอะอะตะคอกมัน
หากมันเครียดพาออกกำลังกาย	จัดที่ถ่ายที่นอนอย่าทรมัน
คอยปลอบโยนให้ความอบอุ่นมัน	แล้วเราท่านจะโชคดีมีเพื่อนใจ

เป็นไงบ้างคะเพื่อนๆ อ่านเรื่องนี้แล้ว คงทราบวิธีการเลี้ยงสุนัขที่
ไม่ให้ไปรังแกหรือทำร้ายใครแล้วนะคะ ถ้าท่านรักที่จะเลี้ยงขอให้เลี้ยง
อย่างถูกวิธี ปัญหาต่างๆ ก็จะหมดไป และไม่ทำให้สังคมเดือดร้อนอย่างแน่นอน

ไผ่จืดขี้นเอย

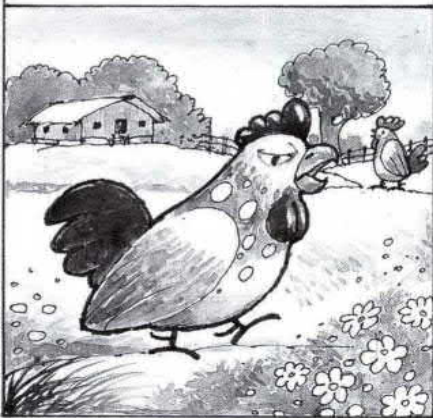
- ๐ ข่ายพร กระต่ายทอง เรียบเรียง
 - ๐ ทวีพร ทองคำใบ เขียนภาพ
- จากนิทานอีสป ของมหาอำมาตย์โท พระยาเมธาวีปัติ

เช้าวันหนึ่งอากาศแจ่มใส แสงแดดส่องเต็มหน้า
อาทราธิเนบจิฉณตานบ้านอย่างเบิกบานเอย...

๑

ขณะที่เจ้าแฉะกำลังเดินไปลิ้น
 อยู่เนิ่น เจ้าอ้อมไม่เกาะไม่อีกอ้อมมองเห็น
 เจ้าแฉะ ก็รู้สึกไม่พอใจที่เจ้าแฉะมา
 หาอาหารในสวนบ้านเหมือนกัน...

เจ้าอ้อมเดินรี่เข้าหาเจ้าแฉะด้วย
 ความโกรธ...

ที่นี่เป็นถิ่นหากินของฉัน
 แกต้องไปหาอาหารที่อื่น ๆ

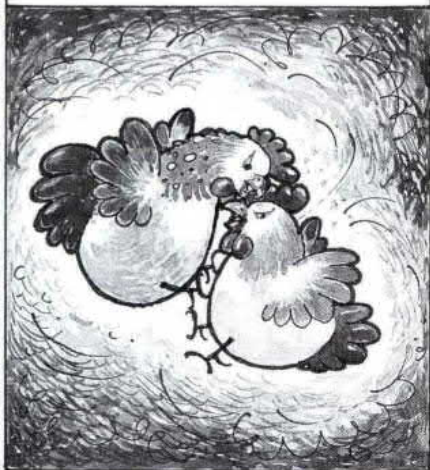

เจ้าแฉะตอบโต้ทันทีด้วย
 ความโกรธเช่นกัน...

ฉันก็มีสิทธิ์หากินที่นี่ได้
 เหมือนกัน แกนั้นแหละที่ควรไปหากิน
 ที่อื่นเถอะ ๆ

ตอนที่สุดเข้าชัอมกับเจ้าแจ๊กก็ถูกนก
เพรดาต่างฝ่ายต่างเผลอยอมให้กัน

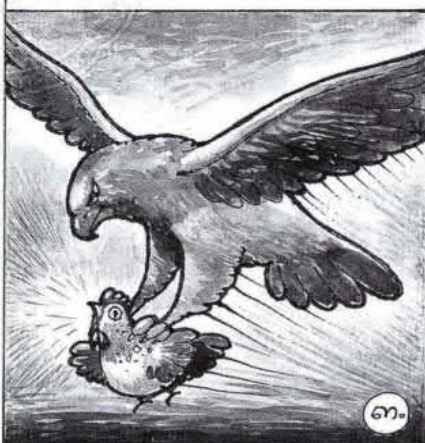
ไม่นานนัก เจ้าแจ๊กก็ถูกคมเดือย
ของเจ้าชัอมเข้าที่หน้า ด้วยความ
เจ็บปวดต้องยอมแพ้ ออกวิ่งหนี
ไปทันที...

หลังจากได้รบกับชัอม ด้วยข้อ
อีกเหิมกำเริบเข้าชัอมบินขึ้นไป
บนรั้ว เก่งคอขึ้นเลยเข้าแจ๊ก...

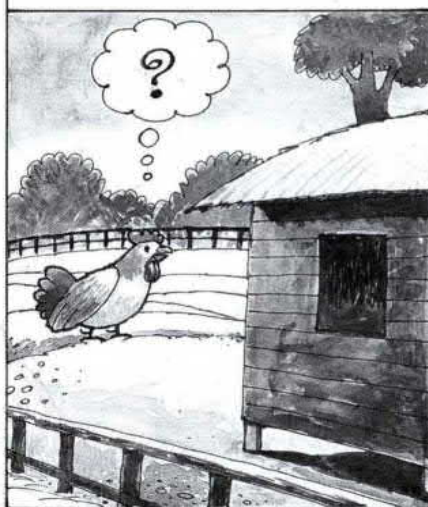
ทำให้นกนั้นเหยี่ยวตัวหนึ่งกำลังหิว
บินลงมาในบลงจับเอาตัว
เจ้าชัอมไปกินเป็นอาหารได้โดยง่าย

เวลาผ่านไป ความเจ็บปวดหายไป
เจ้าจิ้งจอกก็ออกมาจากที่ซ่อน...

พยายามมองหาเจ้าจิ้งจอกก็ไม่เห็น

เจ้าจิ้งจอกก็รีบหนีไปซ่อนตัวด้วยความดีใจ...

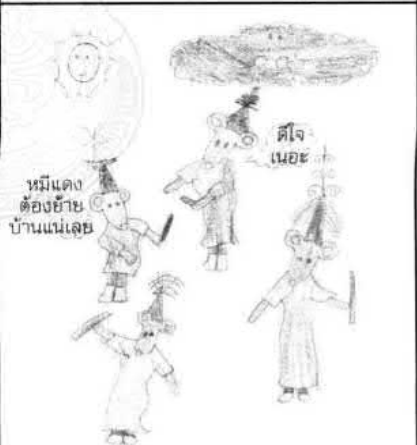
มดและหนูให้ปลวกช่วยอีกครั้งหนึ่ง
แต่ปลวกบอกว่าอิมแล้ว พวกมดจึง
ต้องช่วยกันขนไม้จนหมด ๕

เมื่อหมีแดงกลับมาไม่เห็นไม้ จึงคิดว่า
ต้องมีใครขโมยแน่เลย จึงขนไม้มาอีก
และคิดว่าถ้าหายอีกจะไม่อยู่แล้ว ๖

หมีแดงรู้สึกเหนื่อยจึงนอนบนไม้ที่
ชนรอบที่สาม ๗

หนูจึงแกล้งปลอมเป็นแม่มดไป
หลอกหมีแดง เพราะสัตว์ป่าทุกตัว
กลัวแม่มดและคหาคำสาป ๘

พวกหนูแก่งทำเสียงเหมือนแม่มด
เมื่อหมีแดงเห็นหนูจึงตกจากทึนออน
และเดินขาเป๋หนีไปด้วยความตกใจ
และกลัว หนูดีใจที่สามารถไล่หมีได้
และมดก็ดีใจด้วย

๙

เมื่อหนูและมดรู้ว่าหมีแดงต้องเข้า
โรงพยาบาล มดและหนูจึงเล่าเรื่อง
ให้ฟังแล้วขอโทษ หมีแดงให้อภัยหนู
และมด หนูและมดจึงอาสาจะช่วย
หมีแดงสร้างบ้าน

๑๐

มดและหนูจึงช่วยหมีแดงสร้างบ้าน
อย่างขยันขันแข็ง ในที่สุดมดและหนู
ก็สร้างบ้านหมีแดงเสร็จ และอยู่ใกล้
บ้านมดและหนูอีกด้วย

๑๑

เมื่อบ้านอยู่ใกล้กัน ก็จึงเป็นเพื่อน
กันและถ้ามีปัญหาใดก็จะปรึกษากัน
ตลอด ทั้งหนู มด และหมีแดงต่างก็
มีความสุข

๑๒

กระต่ายน้อยกินผัก

ภาพ : เด็กหญิงอารีวรรณ เสือดำ

เรื่อง : นุชรินทร์ เสือดำ

ชั้น ป.๖

โรงเรียนบ้านท่ามะเขือ จังหวัดกำแพงเพชร

มีกระต่ายกับลิงเป็นเพื่อนรักกัน ทั้งสองเดินไปโรงเรียนพร้อมกันทุกวัน เข้าวันหนึ่งลิงชวนกระต่ายวิ่งแข่งกัน ถ้าใครวิ่งไปถึงโรงเรียนก่อนเป็นผู้ชนะ แต่ลิงวิ่งเร็วกว่า จึงไปรอกระต่ายที่ประตูโรงเรียน ทำให้กระต่ายรู้สึกแปลกใจมากที่ลิงวิ่งเร็วกว่าตนเอง ลิงได้ชวนกระต่ายไปที่ร้านค้า แล้วซื้อผักผลไม้มาหลายๆ ทั้งกล้วย แอปเปิ้ลและผักกาด แต่กระต่ายไม่ยอมซื้อเพราะกล้วยผักจะขมและไม่อร่อย ลิงจึงอธิบายให้กระต่ายฟังว่า ประโยชน์ของผักและผลไม้ทำให้มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยง่าย และมีผิวพรรณดีอีกด้วย และ

ลิงก็ชอบกินผักผลไม้ทุกวัน กระต่ายได้ฟังประโยชน์ของผักผลไม้จากลิงแล้ว จึงเลือกซื้อแครอทไปกิน และเมื่อกระต่ายได้กินจึงรู้สึกว่าร่อยมาก จากนั้นทำให้กระต่ายกินผักผลไม้ทุกวัน

จนกระทั่งวันหนึ่งมีการแข่งขันกีฬาที่โรงเรียน กระต่าย ลิง เสือ และสุนัขลงวิ่งแข่งขันกัน ปรากฏว่ากระต่ายวิ่งชนะเลิศทุกตัว ทำให้เขาภูมิใจมากและรู้ถึงประโยชน์ของผักผลไม้ที่ทำให้เขามีสุขภาพแข็งแรง ตั้งแต่นั้นมากระต่ายไม่เคยรู้สึกเบื่อที่จะกินผักผลไม้อีกเลย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การรับประทานผักผลไม้มีประโยชน์ จะช่วยทำให้สุขภาพแข็งแรง

ความปิติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

ระวีวรรณ ภาคพรต

พุทธศักราช ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา ชาวไทยทุกคนล้วนปิติยินดีกับช่วงเวลาสำคัญนี้หลายรายการ เนื่องจากในปีนี้เป็นมหามงคลสมัยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ พระองค์เสด็จพระราชสมภพเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ ทรงได้รับการสถาปนาเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ และทรงได้รับให้เฉลิมพระอภิไธยเป็นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ตลอดระยะเวลากว่า ๕๐ ปี ที่ผ่านมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ประชาราษฎร์ ทั้งทางด้านการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ การสาธารณสุข การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีไทย ชาวไทยต่างสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา พระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรที่เดือดร้อนโดยไม่เลือกชนชั้นยากดีมีจน และศาสนา ขอจงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นมหามงคลสมัยที่วันพระบรมราชสมภพ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ครบ ๒๐๐ ปี องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ประกาศยกย่อง พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ทรงเป็นบุคคลสำคัญของโลก ทรงได้รับการถวายพระราชสมัญญา ว่า “พระบิดาแห่งนักวิทยาศาสตร์ไทย” ด้วยพระเกียรติคุณที่ทรงคำนวณอุบัติการณ์สุริยุปราคาเต็มดวง ณ ตำบลหว้ากอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อพุทธศักราช ๒๔๑๑ ได้ถูกต้องเป็น

ที่ประจักษ์ท่ามกลางนักดาราศาสตร์สำคัญๆ ของโลก พระราชกรณียกิจที่สำคัญ คือทรงนำประเทศไทยให้ผ่านพ้นมหันตภัยจากมหาอำนาจตะวันตกที่คุกคามอำนาจอิทธิพลของไทยในยุคจักรวรรดินิยม ด้วยการแก้ไขปัญหามันเมืองด้วยความสุขุม ผ่อนปรน ยอมเสียสละส่วนน้อย เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนใหญ่ของประเทศไว้ได้ ทั้งยังเป็นรากฐานสำคัญในการปฏิรูปประเทศในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นผลให้ไทยเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคนี้ที่รักษาความเป็นเอกราช รอดพ้นจากการตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก สืบจนถึงทุกวันนี้ ปวงชนชาวไทยขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์อย่างหาที่สุดไม่ได้

ในปี ๒๕๔๗ นี้เช่นกัน ชาวไทยทุกคนได้ร่วมแสดงความยินดีกับนักกีฬาไทยที่ได้รับเหรียญรางวัลถึง ๘ เหรียญ คือ ๓ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน และ ๔ เหรียญทองแดงในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ ๒๘

ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ (สาธารณรัฐเฮลเลนิก : Hellenic RePublic) คณะนักกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศไทยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักยกน้ำหนัก ๔ คน ได้แก่ นางสาวอุดมพร พลศักดิ์, นางสาวปวีณา ทองสุก, นางสาวอารีย์ วิรัฐถาวร และนางสาววันดี คำเอี่ยม นักมวย ๓ คน คือนายมนัส บุญจำนงค์, นายวรพจน์ เพชรขุ้ม และนายสุริยา ปราสาทหินพิมาย และนักเทควันโด ๑ คน คือ นางสาวเขาวภา บุรพลชัย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ นักกีฬาทุกคนเข้าเฝ้าฯ ซึ่งทุกคนต่างซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่เปรียบมิได้ ในการนี้รัฐบาลและประชาชนชาวไทยได้ต้อนรับและจัดงานเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ในฐานะที่นำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ

การแข่งขันกีฬาครั้งสำคัญต่อจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ คือการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกคนพิการ หรือ “พาราลิมปิก เกมส์ ๒๐๐๔” ที่จัดขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๗ - ๒๘ กันยายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ เช่นกัน นักกีฬาไทยก็ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ให้โลกได้ประจักษ์ด้วยการพิชิตเหรียญรางวัลถึง ๒๖ รางวัล ได้แก่ ๑๓ เหรียญทอง ๗ เหรียญเงิน และ ๖ เหรียญทองแดง ในกีฬาประเภทฟันดาบ วัยรุ่น น้ำหนัก ยิงธนู วิลแชร์เทนนิส วินแชร์ เรซซิ่ง และป็อกเซีย คณะกีฬาได้รับการต้อนรับอย่างสมเกียรติทันทีที่เดินทางกลับประเทศ หลังเสร็จสิ้นภารกิจของชาติไม่แพ้นักกีฬาโอลิมปิกก่อนหน้านี้

ส่วนเยาวชนไทย ก็มีเรื่องน่าภูมิใจในหลายเรื่องด้วยกัน เริ่มต้นด้วยการแข่งขันกรีฑานักเรียนระหว่างประเทศแห่งอาเซียน ในระหว่างวันที่ ๒ - ๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ ณ รัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย ปรากฏว่านักเรียนไทยได้รับเหรียญรางวัลถึง ๑๘ เหรียญทองทั้งประเภทบุคคลและทีมจากจำนวนประเทศที่แข่งขันรวม ๖ ประเทศ นอกจากนี้ยังคว้ารางวัล

นักกีฬายอดเยี่ยมหญิง คือ นางสาวฉอ้อน ด้านชาย โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้รับ ๒ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน จากการแข่งขันครั้งนี้ด้วย

เดือนต่อมาคือการแข่งขัน คอมพิวเตอร์โอลิมปิกวิชาการ จัดขึ้น เมื่อวันที่ ๑๑ - ๑๘ กันยายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ เยาวชนไทยจำนวน ๔ คน ได้เข้าร่วมแข่งขันด้วย จาก ๔๐ ประเทศ นักเรียนไทยสามารถพิชิตรางวัลได้ทั้ง ๔ คน ๑ เหรียญทอง คือ นายวสันต์ เจียรณนิทวีสิน ๑ เหรียญเงินคือ นายปรัชญา ไพศาลวิชยพงศ์ ทั้งสองคนมาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก และ ๒ เหรียญทองแดง จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้แก่ นายชาณิน เลหพันธ์ุ และนายอนรรฆ ยอดภิญโญ นักเรียนทั้ง ๔ คนต่างมีโครงการที่จะพัฒนางานด้านคอมพิวเตอร์ในอนาคต

สุดท้ายคือ การแข่งขันวิทยาศาสตร์นานาชาติสำหรับเยาวชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๗ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ผู้แทนนักเรียนไทยทั้ง ๖ คนได้รับรางวัลถึง ๖ เหรียญทอง ประเภทบุคคล ได้แก่ เด็กชายภัทรพล วิทยศักดิ์พันธุ์ จากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล และเด็กหญิงจินัส หวังตระกูล จากโรงเรียนสตรีวิทยา และ ๔ เหรียญเงิน ได้แก่ เด็กชายภาคภูมิ อังพานิชเจริญ จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน และเด็กชายนรภัทร ไขษิตศรีวิทยา จากโรงเรียนจิตรลดา เด็กชายสรสิข จิระวิชัย จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และเด็กชายเจนวิทย์ วงศ์บุญสิน จากโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา

เด็กๆ ทุกคนคงรู้สึกภูมิใจต่อผู้แทนเยาวชนของชาติไทยเช่นกัน และหวังว่าเด็กๆ คงจะเกิดความมุ่งมั่น พากเพียรพยายาม และมุ่งมั่นทำสิ่งที่ตนคาดหวังให้เป็นผลสำเร็จ สร้างฝันให้เป็นจริง และร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามที่นาภูมิใจ ให้ชาวไทยได้ร่วมยินดีต่อไปในอนาคต

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๓๖๘/๒๕๔๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติโครงการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๑ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และอนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีต่อไป โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก นั้น เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของทางราชการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(นางจรรยาพร ธรณินทร์)	รองประธานกรรมการ
๓. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
หรือผู้แทน	กรรมการ

๑๒. ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕. ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖. ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๗. ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๘. ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๙. ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๐. ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒. ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓. ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖. อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗. อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘. อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐. เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒. ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๓. ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๔. ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๕. ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๖. ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๗. ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๘. ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๙. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ

๔๐. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๑. ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๒. ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๓. ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๔. ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๕. อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๖. ผู้อำนวยการองค์การค้าของครูสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๗. ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๘. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกจังหวัด (๑๗๕ เขต)	กรรมการ
๔๙. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๐. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๑. ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
๕๒. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๓. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๔. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕๕. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ
๕๖. หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๗. หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๕๘. หัวหน้ากลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๕๙. นายเบญจรงค์ ศรีเนตร กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๐. นายไพโรจน์ แก้วเขียว กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เท่าที่จำเป็น ตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ขอเชิญชวนเด็กฯ เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ส่งที่ คณะบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๙
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อาคาร สพฐ. ๓ ชั้น ๓)
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ ๒๐๒๓/๒๕๔๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรับผิดชอบในการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดทำ เผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๘ และสามารถดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ เผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๘ และให้ประธานมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติตามความเหมาะสม คณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ที่ปรึกษา
๒. ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้
(นายวินัย รอดจ่าย)	ประธาน
๓. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	รองประธาน
๔. ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล
และนิติการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์
หรือผู้แทน	กรรมการ

๗. ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา (นางสุนีย์ เศรษฐินวิทยกิจการ)	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔. นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์	กรรมการ
๑๕. นางปราณี ปราบริปู	กรรมการ
๑๖. นางสาวพรณงาม แยมบุญเรือง	กรรมการ
๑๗. นางเขาวลี นาคสุขศรี	กรรมการ
๑๘. นางสาวนวกรณ์ ชังบุตรดา	กรรมการ
๑๙. นายทวีพร ทองคำใบ	กรรมการ
๒๐. นายเบญจรงค์ ศรีเนตร	กรรมการ
๒๑. นางบุญเรือน พุกสวัสดิ์	กรรมการ
๒๒. นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
๒๓. นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการและเลขานุการ
๒๔. นางสาวชิตชนก มะลิอ่อน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นางพรนิภา ลิมปพยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๔๘

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางพรนิภา ลิ้มปวยออม)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางอารีรัตน์ วัฒนสิน)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(นายวินัย รอดจ่าย)

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ)

บรรณาธิการอำนวยการ

นางสุนีย์ เศรษฐกิจกิจการ

คณะกรรมการ

นางปราณี ปราบริปู

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง

นางอัมพร แต้มทอง

นางสาวนวกรณ์ ชังบุตตา

นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม

นางสาวเจตนา พรหมประดิษฐ์

นายเริงศักดิ์ มิ่งประเสริฐ

นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์

ปกหน้า

นายทวีพร ทองคำใบ

ศิลปิน

นายทวีพร ทองคำใบ

นายพินิจ สุขะสันต์

นายสมบัติ คิ้วอก

นายไพฑูรย์ บุญยานนท์

นางลัดติยา อมรสमानกุล

นายวัชรพล พงษ์ไพศาล

คอมพิวเตอร์กราฟิก

นายอุดม คล่องแคล่ว

“โรงเรียนของเรา”

ด.ช.สามารถ บือราเอง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านเกาะแลหนั่ง
จังหวัดสงขลา

“ป่าไม้ของเรา”

ต้นไม้หนึ่งต้น
สร้างคนสร้างชีวิต
สัตว์และพืชไม้ได้ผิต
เหตุใดเราจึงคิดทำลาย

ด.ญ.นุจรินทร์ เสือคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านท่ามะเขือ
จังหวัดกำแพงเพชร

การสั่งซื้อหนังสือ วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ ติดต่อฝ่ายการตลาดส่วนกลาง

โทรศัพท์ 0-2282-5111, 0-2281-7822, 0-2629-1910

ต่อ 208, 209, 210, 216, 221, 237

โทรสาร 0-2281-1642

การสั่งจ้างพิมพ์หนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ติดต่อฝ่ายธุรกิจการพิมพ์

โทรศัพท์สายตรง 0-2538-3022, 0-2538-7753

โทรศัพท์เบอร์กลาง 0-2538-3033, 0-2541-4033

ต่อ 274, 544, 546

โทรสาร 0-2539-3215

พระมิ่งขวัญ

ISBN 974-269-5334

9 789742 695330

ราคา 12.00 บาท